

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Θέμα : « Αρμοδιότητες και Ευθύνη
Διαχειριστών
Ομόρρυθμης Εταιρείας (ΟΕ) »**

Η φοιτήτρια

Σταυρούλα Χότζα Α.Μ. : 2011036

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη.....	σελ.5
Εισαγωγή.....	σελ.7
Κεφάλαιο 1^ο: Έννοια-Φύση Ομόρρυθμης Εταιρίας	
1.1. Η έννοια.....	σελ.9
1.1.1. Τα όργανα.....	σελ.9
1.1.2. Η νομική φύση.....	σελ.9
1.1.3. Τα χαρακτηριστικά στοιχεία	σελ.10
1.1.4. Η προσωπικότητά της.....	σελ.10
1.1.5. Η επωνυμία της.....	σελ.10
1.1.5.1. Οι αρχές σχηματισμού της εμπορικής επωνυμίας	σελ.11
1.1.5.2. Αντικείμενο της εταιρικής επωνυμίας.....	σελ.11
1.1.6. Η δημοσιότητά της	σελ.12
1.1.7. Εμπορική ιδιότητα εταιρίας και εταίρων.....	σελ.12
1.1.8. Η διάρκεια της	σελ.13
1.2. Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα.....	σελ.14
1.3. Μονοπρόσωπη Ομόρρυθμη Εταιρία	σελ.15
Κεφάλαιο 2^ο: Ίδρυση και σύσταση Ομόρρυθμης Εταιρίας	
2.1. Προέγκριση επωνυμίας	σελ.17
2.2. Σύνταξη καταστατικού-Ιδιωτικού συμφωνητικού	σελ.17
2.2.1 Διαδικασία τροποποίησης.....	σελ.18
2.3. Επιμελητήριο	σελ.18
2.4. Δημόσια οικονομική υπηρεσία έδρας	σελ.19
2.5. Ταμείο Νομικών και Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων	σελ.19
2.6. Πρωτοδικείο έδρας.....	σελ.20
2.7. Τι θα χρειαστεί να πληρωθεί για να συσταθεί η εταιρία	σελ.20

2.8. Παράδειγμα λογιστικών εγγραφών συστάσεως ΟΕ.....	σελ.20
---	--------

Κεφάλαιο 3^ο: Υποχρεώσεις και Ευθύνη διαχειριστών Ομόρρυθμης Εταιρίας

3.1. Η διαχείριση και εκπροσώπηση στην Ομόρρυθμη Εταιρία-Διάκριση μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής διαχείρισης.....	σελ.26
3.1.1. Η διαχείριση ως δικαίωμα και υποχρέωση.....	σελ.30
3.1.2. Ο διορισμός διαχειριστών	σελ.30
3.1.3. Ο διορισμός διαχειριστών εταίρων.....	σελ.31
3.1.4. Η διαχείριση από μη εταίρο.....	σελ.31
3.2. Οι υποχρεώσεις του διαχειριστή.....	σελ.32
3.3. Η ευθύνη του διαχειριστή.....	σελ.33
3.4. Η διάκριση μεταξύ καταστατικής και νόμιμης διαχείρισης.....	σελ.34
3.5. Τα όρια εξουσίας των διαχειριστών της Ομόρρυθμης Εταιρίας	σελ.35
3.6. Η λήξη ιδιότητας διαχειριστή Ομόρρυθμης Εταιρίας	σελ.35
3.7. Ευθύνη των εταίρων της Ομόρρυθμης Εταιρίας.....	σελ.36
3.8. Δικαιώματα των Ομόρρυθμων Εταίρων.....	σελ.37
3.9. Υποχρεώσεις των Ομόρρυθμων Εταίρων	σελ.37

Κεφάλαιο 4^ο: Φορολογία, λύση και εκκαθάριση της Ομόρρυθμης Εταιρίας

4.1. Φορολογία κερδών της ομόρρυθμης εταιρίας.....	σελ.39
4.2. Η λύση της ομόρρυθμης εταιρίας.....	σελ.39
4.2.1. Λόγοι επιφέροντες τη λύση	σελ.40
4.2.2. Λόγοι λύσεως που αφορούν την εταιρία	σελ.40
4.2.3. Λόγοι λύσεως της εταιρίας που αφορούν τους εταίρους.....	σελ.43

4.3. Η εκκαθάριση της ομόρρυθμης εταιρίας.....	σελ.45
4.3.1. Ενέργειες για την εκκαθάριση ομόρρυθμης εταιρίας.....	σελ.46
4.4. Ευθύνη των εταίρων στο στάδιο της εκκαθάρισης	σελ.48
4.5. Η διανομή της περιουσίας και η περάτωση της εταιρίας	σελ.48
Συμπεράσματα	σελ.49
Βιβλιογραφία.....	σελ.51
Ιστογραφία	σελ.51

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στόχος και σκοπός του μεγαλύτερου ποσοστού των επιχειρήσεων είναι η επίτευξη όσο το δυνατόν μεγαλύτερου κέρδους, το οποίο εξασφαλίζει και την μακροβιότητα της επιχείρησης στην αγορά.

Οι επιχειρήσεις και ιδιαίτερα οι μικρομεσαίες ανέκαθεν αποτελούσαν ζωτικής σημασίας κομμάτι στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα στις μέρες μας η ύπαρξη και λειτουργία των επιχειρήσεων αποτελεί αναπόσπαστο και καθοριστικό παράγοντα για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Για το λόγο αυτό άλλωστε οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις συνηθίζεται να αποκαλούνται «ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας».

Σκοπός της συγκεκριμένης εργασίας είναι η παρουσίαση της Ομόρρυθμης Εταιρίας εστιάζοντας στις υποχρεώσεις, στα δικαιώματα και τις ευθύνες των διαχειριστών της.

Αρχικά αναφέρονται λίγα λόγια για την έννοια, τα χαρακτηριστικά καθώς και τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της Ομόρρυθμης Εταιρίας. Στη συνέχεια όλη η διαδικασία σύστασής της, κατόπιν αναλυτικά οι αρμοδιότητες, οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες των διαχειριστών της. Τέλος, ο τρόπος φορολόγησης της, η διαδικασία λύσης και εκκαθάρισης της.

ABSTRACT

Aim and objective of the majority of enterprises is to achieve the greatest possible profit, which ensures the longevity of businesses in the market.

Businesses and especially SMBs have always constituted a vital part of economy of Greece. Especially nowadays the existence and the proper functioning of such enterprises constitute a critical and decisive component of the development of Greek economy. That's why SMBs are commonly called as the "the backbone of the Greek economy".

The purpose of this work is to present the General Partnership (GP) companies focusing on the duties, rights and responsibilities of their managing partners.

At first few words are mentioned about the concept, characteristics, advantages and disadvantage of the general partnership. Then the whole process of establishing a general partnership is described, and moreover the powers, duties and responsibilities of the managing partners are elaborated in detail. Finally, taxation, dissolution and liquidation procedures of GP companies are presented.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έννοια Εταιρίας

Εταιρία είναι η ένωση φυσικών ή νομικών προσώπων, που έχουν κοινό σκοπό. Σύμφωνα με το άρθρο 741 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ), με τη σύμβαση της εταιρίας δύο ή περισσότεροι έχουν αμοιβαίως υποχρέωση να επιδιώκουν με κοινές εισφορές κοινό σκοπό και ιδίως οικονομικό. Ο χαρακτήρας της δεν είναι πάντα κερδοσκοπικός αλλά μπορεί να είναι θρησκευτικού, πολιτικού, φιλανθρωπικού ή και άλλου σκοπού. Οι εταιρικές επιχειρήσεις αποτελούνται από συνεργασία δύο ή και περισσότερων ατόμων ή φορέων και έχουν πολλά πλεονεκτήματα αλλά και μειονεκτήματα σε σχέση με τις ατομικές επιχειρήσεις, μερικά από τα οποία αναφέρονται παρακάτω.

Πλεονεκτήματα-Μειονεκτήματα εταιρικών επιχειρήσεων

Πλεονεκτήματα εταιρικών επιχειρήσεων:

- Μεγαλύτερη πιστοληπτική ικανότητα
- Ορθότητα αποφάσεων λόγω συλλογικού χαρακτήρα
- Ευκολότερη συγκέντρωση κεφαλαίων

Μειονεκτήματα εταιρικών επιχειρήσεων:

- Δυσκολία προσαρμογής στις αλλαγές της αγοράς λόγω πολυπλοκότητας της παραγωγής
- Βραδύτητα στη λήψη αποφάσεων

Είδη εταιριών

Η ελληνική νομοθεσία αναφέρει τους εξής εταιρικούς τύπους:

- i. Ομόρρυθμη εταιρία
- ii. Απλή ετερόρρυθμη εταιρία
- iii. Ετερόρρυθμη εταιρία κατά μετοχές
- iv. Αφανής ή μετοχική ή συμμετοχική εταιρία
- v. Ανώνυμη εταιρία

- vi. Συμπλοιοκτησία
- vii. Ναυτική εταιρία
- viii. Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης
- ix. Συνεταιρισμός ή συνεργατική εταιρία
- x. Κοινοπραξία

Προσωπικές εμπορικές εταιρίες

Προσωπικές εταιρίες ονομάζονται οι εταιρίες όπου δύο ή και περισσότερα πρόσωπα ενώνονται και προσπαθούν για την επίτευξη του καλύτερου δυνατού οικονομικού αποτελέσματος. Αυτές είναι οι ομόρρυθμες και οι ετερόρρυθμες. Οι προσωπικές εταιρίες είναι ολιγομελείς, συνήθως αποτελούνται από δύο μέλη, σπανιότερα από τρία έως πέντε και οι δεσμοί μεταξύ των μελών είναι συνήθως οικογενειακοί ή και πολύ στενά φιλικοί. Οι εταιρίες αυτές στηρίζονται στην αρχή της απόλυτης εμπιστοσύνης μεταξύ των εταίρων και βασικό στοιχείο είναι η προσφορά προσωπικής εργασίας για την επίτευξη του κοινού σκοπού. Δεν λείπει πολλές φορές και η μη τήρηση των συμφωνιών μεταξύ των εταίρων, που μπορούν να οδηγήσουν στην διάλυση της εταιρίας, διότι ένας εταίρος έχει το δικαίωμα να ζητήσει την λύση της εταιρίας για σπουδαίο κατ' αυτόν πάντα λόγο, πράγμα που δεν μπορεί να συμβεί με τις Εταιρίες Περιορισμένης Ευθύνης και τις Ανώνυμες Εταιρίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο : ΈΝΝΟΙΑ-ΦΥΣΗ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

1.1. Η έννοια

Ομόρρυθμη εταιρία είναι η εμπορική εταιρία με νομική προσωπικότητα, αποτελεί μάλιστα τον γνωστότερο και παλαιότερο τύπο προσωπικής εμπορικής εταιρίας. Για τη ρύθμιση της σύστασης, της οργάνωσης, της λύσης και της εκκαθάρισης της εταιρίας, παράλληλα με τα όσα ορίζει ο Εμπορικός Νόμος, ισχύουν και οι διατάξεις του ΑΚ για την αστική εταιρία, καθώς οι σχετικές διατάξεις του Εμπορικού Νόμου είναι ελλιπείς και δεν μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως στις ανάγκες των εμπορικών συναλλαγών.

Η ομόρρυθμη εταιρία συστήνεται από δύο ή περισσότερα πρόσωπα που έχουν σκοπό να συμπορεύονται με εταιρική επωνυμία και ευθύνονται άμεσα, αλληλέγγυα, απεριόριστα και εις ολόκληρον το καθένα για τις εταιρικές υποχρεώσεις.

1.1.1. Τα όργανα

Ανώτατο όργανο της ομόρρυθμης εταιρίας, όπως και κάθε άλλης προσωπικής εταιρίας, είναι οι ίδιοι οι εταίροι. Αυτοί έχουν στο σύνολό τους την αρμοδιότητα να λαμβάνουν αποφάσεις και να ρυθμίζουν τα όσα αφορούν στην εταιρία. Είναι όμως δυνατόν, το καταστατικό να παρέχει σε ορισμένους μόνον εταίρους τη δυνατότητα να συναλλάσσονται με τους τρίτους (ΑΚ 748 παρ. 1, 749 και 756).

1.1.2. Η νομική φύση

Η ομόρρυθμη εταιρία είναι σύμβαση ενοχική και οργανωτική. Στις εσωτερικές σχέσεις των εταίρων ισχύει κατ' αρχήν η εταιρική σύμβαση, εφόσον δεν αντίκειται σε αναγκαστικό κανόνα δικαίου, δηλαδή το δίκαιο είναι κατά βάση ενδοτικό, σε αντίθεση με τις εξωτερικές σχέσεις της προσωπικής εταιρίας, όπου οι διατάξεις του δικαίου έχουν αναγκαστικό χαρακτήρα.

1.1.3. Τα χαρακτηριστικά στοιχεία

Τα βασικά χαρακτηριστικά στοιχεία μιας ομόρρυθμης εταιρίας είναι τα εξής:

- Είναι προσωπική εταιρία, δηλαδή η επιδίωξη του εταιρικού σκοπού βασίζεται κυρίως στα πρόσωπα των εταίρων της.
- Αποκτά την εμπορική ιδιότητα με το ουσιαστικό κριτήριο, δηλαδή μόλις αρχίσει να ενεργεί εμπορικές πράξεις.
- Είναι εταιρία με νομική προσωπικότητα, δηλαδή είναι νομικό πρόσωπο.
- Οι εταίροι της ομόρρυθμης εταιρίας ευθύνονται άμεσα, προσωπικά, απεριόριστα και εις ολόκληρον για τις υποχρεώσεις της εταιρίας.
- Όταν πτωχεύει η εταιρία συμπτωχούνται και όλοι οι εταίροι της. Αντίθετα, αν πτωχεύσει ένας εταίρος δεν συμπτωχύνει και η εταιρία, αλλά λύνεται εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά στο καταστατικό.

1.1.4. Η προσωπικότητά της

Η ομόρρυθμη εταιρία έχει δική της νομική προσωπικότητα, η έναρξη της επέρχεται με την κατά νόμον δημοσίευση του καταστατικού της στα ειδικά βιβλία του αρμόδιου πρωτοδικείου. Το πέρας δε αυτής επέρχεται από τη στιγμή που θα τελειώσει η εκκαθάριση της εταιρίας και η διανομή του καθαρού ενεργητικού στους πρώην εταίρους.

1.1.5. Η επωνυμία της

Η ομόρρυθμη εταιρία, ως νομικό πρόσωπο, οφείλει να έχει «όνομα», δηλαδή επωνυμία με την οποία θα εμφανίζεται στις συναλλαγές. Σύμφωνα με το ν.4072/2012 πλέον η επωνυμία της ομόρρυθμης εταιρίας δεν σχηματίζεται υποχρεωτικά από τα ονόματα των εταίρων (ονοματεπώνυμα), αλλά σχηματίζεται και από το αντικείμενο της επιχείρησης ή και από άλλες ενδείξεις (άρθρο 250), που μπορεί να είναι και φανταστικές ενδείξεις.

Μετά την υποχρεωτική αναγραφή των ονομάτων των ομόρρυθμων εταίρων στους δύο παραπάνω εταιρικούς τύπους στο Γ.Ε.ΜΗ., δεν κρίθηκε υποχρεωτική η αναγραφή των ονομάτων τους και στην επωνυμία της εταιρίας, αφού πλέον η φερεγγυότητα των προσώπων των ομόρρυθμων εταίρων αντλείται μέσω της εγγραφής των ονομάτων τους στο Γ.Ε.ΜΗ.

1.1.5.1. Οι αρχές σχηματισμού της εμπορικής επωνυμίας

Οι εμπορικές συναλλαγές συχνά επιβάλλουν για λόγους ευρυθμίας και ασφάλειας να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες αρχές για το σχηματισμό της εμπορικής επωνυμίας. Η επωνυμία οφείλει να πληροί την:

- Αρχή της αλήθειας: Η αρχή αυτή επιβάλλει το να μην περιλαμβάνονται στην επωνυμία της ομόρρυθμης εταιρίας ονόματα προσώπων που δεν είναι εταίροι.
- Αρχή της διάρκειας: Σύμφωνα με την αρχή της διάρκειας, η επωνυμία της ομόρρυθμης εταιρίας διατηρείται ακόμα και όταν ένας εταίρος, του οποίου το όνομα συμπεριλαμβάνεται στην επωνυμία, πεθάνει, αποχωρήσει από την εταιρία ή αποκλεισθεί κλπ. Αυτό γίνεται, ώστε να μην αλλάξει η επωνυμία της εταιρίας αφού με αυτήν η ομόρρυθμη εταιρία έγινε γνωστή στις συναλλαγές.
- Αρχή της ενότητας: Σύμφωνα με αυτή την αρχή, μόνο με μια επωνυμία επιτρέπεται να εμφανίζεται η εταιρία στις συναλλαγές, ανεξάρτητα από τον αριθμό των εμπορικών δραστηριοτήτων που ασκεί.

1.1.5.2. Αντικείμενο της εταιρικής επωνυμίας

Η επωνυμία κατά μία άποψη θεωρείται ότι είναι διακριτικό γνώρισμα του φορέα της επιχείρησης-εμπόρου. Κατ' άλλη άποψη, η εμπορική επωνυμία αποτελεί διακριτικό γνώρισμα της επιχείρησης και αυτό λόγω της εξέλιξης των εμπορικών συναλλαγών και της σύγχρονης έννοιας της επιχείρησης. Κατά την άποψη αυτή η επωνυμία είναι ανεξάρτητη από το φορέα της επιχείρησης και έχει δική της αντικειμενική υπόσταση, με συνέπεια να είναι δυνατή η μεταβίβαση της με την επιχείρηση ή η ελεύθερη μεταβίβασή της.

Η ατομική επωνυμία, που φέρεται από φυσικά πρόσωπα και σχηματίζεται από το αστικό όνομα του επιχειρηματία (όνομα και επώνυμο), θεωρείται ότι προσδιορίζει άλλοτε μεν το πρόσωπο που ασκεί εμπορία, άλλοτε δε την ίδια την επιχείρηση, παρακολουθεί την τύχη της και όχι τον ειδικό διάδοχο. Αντίθετα, η εταιρική επωνυμία προσδιορίζει πάντοτε το νομικό πρόσωπο της εμπορικής εταιρίας, είτε πρόκειται για επωνυμία που χαρακτηρίζει το πραγματικό αντικείμενο της επιχείρησης, είτε πρόκειται για επωνυμία που συντίθεται από τα ονόματα των εταίρων.

1.1.6. Η δημοσιότητά της

1).-Η ομόρρυθμη εταιρεία καταχωρίζεται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.) με τη σύμπραξη όλων των εταίρων. Στοιχεία που καταχωρίζονται είναι, κατ' ελάχιστον, το όνομα και η κατοικία των εταίρων, η εταιρική επωνυμία, η έδρα και ο σκοπός της εταιρείας, καθώς και ο εκπρόσωπός της. Κάθε μεταβολή των στοιχείων αυτών καταχωρίζεται στο Γ.Ε.ΜΗ.

2).-Από την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ. ομόρρυθμη εταιρία αποκτά νομική προσωπικότητα.

3).- Αν η εταιρία αρχίσει την εμπορική της δραστηριότητα πριν από την καταχώριση στο Γ.Ε.ΜΗ., οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς αυτήν. Η μη καταχωρισθείσα στο Γ.Ε.ΜΗ. εταιρεία, η οποία ασκεί εμπορική δραστηριότητα, έχει ικανότητα δικαίου και πτωχευτική ικανότητα.

1.1.7. Εμπορική ιδιότητα εταιρίας και εταίρων

Η εμπορική εταιρία έχει την εμπορική ιδιότητα κατά το ουσιαστικό κριτήριο, δηλαδή, από τη δραστηριότητα που αναπτύσσει (εμπορικές πράξεις). Οι ομόρρυθμοι εταίροι τόσο των ομόρρυθμων όσο και των ετερόρρυθμων εταιριών είναι έμποροι. Ο ετερόρρυθμος εταίρος εμπορικής ετερορρυθμού εταιρείας δεν αποκτά την εμπορική ιδιότητα από μόνο το γεγονός της συμμετοχής του σ' αυτήν, αλλά η μεμονωμένη πράξη της συμμετοχής του είναι πράξη εμπορική.

Η ομόρρυθμη εταιρία κρίνεται κατά το ουσιαστικό κριτήριο και συνεπώς αποκτά την εμπορική ιδιότητα. Κατά το καταστατικό της ενεργεί κυρίως και συνήθως εμπορικές πράξεις. Οι ομόρρυθμοι εταίροι αποκτούν την εμπορική ιδιότητα και επομένως υπόκεινται σε προσωπική κράτηση για τα χρέη της εταιρείας από μόνη τη συμμετοχή τους σ' αυτήν.

1.1.8. Η διάρκεια της

Κατά τη διάταξη του άρθρου 43 Εμπορικού Νόμου, περιεχόμενο της περίληψης του καταστατικού της ομόρρυθμης εταιρίας είναι και ο χρόνος κατά τον οποίο «η εταιρία άρχεται και παύει». Αυτό σημαίνει ότι εφόσον αυτός ο χρόνος είναι προσδιορισμένος στο καταστατικό, είναι και υποχρεωτικό περιεχόμενο της δημοσιευμένης περίληψής του, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι η μη αναφορά χρόνου διάρκειας της εταιρίας στο καταστατικό της, δημιουργεί οποιαδήποτε ακυρότητα. Όπως προκύπτει από τις διατάξεις ΑΚ 765,766,767, η ομόρρυθμη εταιρία σε περίπτωση μη προσδιορισμού του χρόνου ζωής της είναι αορίστου χρόνου. Η διαφορά σ' αυτή την περίπτωση εντοπίζεται κυρίως στους λόγους λύσης της με καταγγελία σε σχέση με την ομόρρυθμη εταιρία ορισμένου χρόνου.

Ο χρόνος διάρκειας της εταιρίας ορίζεται στο καταστατικό της συνήθως συγκεκριμένα, δηλαδή με προσδιορισμό ημερομηνίας και έτους. Είναι ωστόσο δυνατός και ο έμμεσος προσδιορισμός της διάρκειας της εταιρίας με σύνδεση και αναφορά της λήξης της με συγκεκριμένο μελλοντικό γεγονός και κυρίως διαλυτική αίρεση ή προθεσμία. Και εν προκειμένω όμως η εταιρία θεωρείται ορισμένου χρόνου και λύεται με την επέλευση του μελλοντικού γεγονότος, με το οποίο έχει συνδεθεί η διάρκειά της. Ειδικά πάντως αν έχει τεθεί διαλυτική αίρεση ως τρόπος προσδιορισμού του χρόνου ζωής της εταιρίας, υποστηρίζεται η άποψη ότι με την πλήρωση της αίρεσης δεν λύεται αυτοδικαίως η εταιρία, αλλά συνεχίζεται ως αόριστη πλέον διάρκειας και λύεται με καταγγελία σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της ΑΚ 767.

1.2. Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα

- **Πλεονεκτήματα**

1. Απλές διαδικασίες σύστασης
2. Μικρό ύψος κεφαλαίου που μπορεί να είναι ή σε είδος ή υπηρεσία
3. Χαμηλό κόστος σύστασης
4. Καμία κρατική εποπτεία κατά τη διάρκεια ίδρυσης και λειτουργίας της
5. Σημαντικά φορολογικά οφέλη, όπως χαμηλό συντελεστή φορολόγησης
6. Υψηλή πιστοληπτική ικανότητα η οποία βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με την πιστοληπτική ικανότητα των εταίρων. Αυτό γίνεται επειδή όλοι οι εταίροι έχουν ισότιμα ευθύνη
7. Δεν απαιτείται η τήρηση πολύπλοκων λογιστικών βιβλίων
8. Η λήψη αποφάσεων για την δραστηριότητα της εταιρίας ταχεία και άμεση
9. Εύκολη προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς και του οικονομικού περιβάλλοντος
10. Ευελιξία, δηλαδή, η εύκολη μεταβολή του αντικειμένου δραστηριότητας της εταιρίας χωρίς σοβαρές οικονομικές απώλειες

- **Μειονεκτήματα**

1. Απεριόριστη, προσωπική και εξ' ολοκλήρου ευθύνη των εταίρων με το σύνολο της περιουσίας τους, ανεξάρτητα από την εισφορά τους, ακόμα και μετά τη λύση αυτής
2. Σε περίπτωση πτώχευσης υπάρχει περίπτωση οι εταίροι να χάσουν όλη την περιουσία τους
3. Αν κάποιος από τους εταίρους κάνει μια λάθος ενέργεια έχει αρνητικό αποτέλεσμα στην περιουσία των άλλων εταίρων
4. Μεγάλη πιθανότητα διαφωνίας των εταίρων, πράγμα που σημαίνει δυσκολία στη λήψη αποφάσεων
5. Τα εταιρικά μερίδια μεταβιβάζονται δύσκολα
6. Περιορισμένη διάρκεια ζωής

1.3. Μονοπρόσωπη Ομόρρυθμη Εταιρία

Η διάταξη του άρθρου 267 του Ν. 4072/2012 εισάγει την έννοια της μονοπρόσωπης εταιρίας και στο χώρο των προσωπικών εταιριών, ορίζοντας ότι σε περίπτωση που αποχωρήσουν για οποιονδήποτε λόγο ένας ή περισσότεροι εταίροι και παραμένει μόνον ένας εταίρος, η εταιρία δεν λύεται εξ αυτού του λόγου, αλλά θα πρέπει μέσα σε δύο μήνες από την αποχώρηση του εταίρου να δημοσιευθεί στο Γ.Ε.ΜΗ. η είσοδος νέου εταίρου.

Η δυνατότητα έστω και δίμηνης λειτουργίας της ομόρρυθμης εταιρίας ως μονοπρόσωπης εταιρίας οφείλεται κατά την Αιτιολ. Έκθεση του νόμου στην αρχή της διατήρησης της εταιρικής επιχείρησης, η οποία θεμελιώνεται στο γεγονός ότι ο νομοθέτης αναγνωρίζει ότι η ομόρρυθμη εταιρία δεν είναι μόνο σύμβαση μεταξύ των εταίρων, αλλά και νομικό πρόσωπο που δικαιολογεί την ύπαρξη μονοπρόσωπης εταιρίας.

Ως μονοπρόσωπη μπορεί να λειτουργήσει η ομόρρυθμη εταιρία σε περίπτωση που κατά τη διάρκεια της παραγωγικής της λειτουργίας μείνει μόνο με έναν εταίρο διότι ο άλλος ή οι άλλοι ομόρρυθμοι εταίροι απεχώρησαν από αυτήν ακούσια(άρθρο 259, σε περίπτωση θανάτου, πτώχευσης ή υποβολής σε συμπαράσταση εταίρου, άρθρο 262 σε περίπτωση εξόδου εταίρου προκαλούμενη από ατομικό του δανειστή και άρθρο 263 σε περίπτωση αποκλεισμού εταίρου επί διμελούς ομόρρυθμης εταιρίας από τον εναπομένοντα ομόρρυθμο εταίρο) ή εκούσια (άρθρο 261 σε περίπτωση εξόδου του ομόρρυθμου εταίρου με μονομερή απευθυντέα δήλωσή του ή σε περίπτωση μεταβίβασης εταιρικής συμμετοχής στον άλλο εταίρο, ο οποίος και θα καταστεί ο μοναδικός εταίρος της μονοπρόσωπης εταιρίας).

Η θεωρία από νωρίς διέκρινε την έλλειψη του ίδιου βαθμού αναγκαιότητας για τη ύπαρξη μονοπρόσωπης εταιρίας αφενός προσωπικού, αφετέρου κεφαλαιουχικού χαρακτήρα.

Και τούτο διότι στην κεφαλαιουχική μονοπρόσωπη εταιρία υπάρχει περιορισμός της ευθύνης του μοναδικού μετόχου της ΑΕ ή του μοναδικού εταίρου της ΕΠΕ, αφού στις τελευταίες εταιρίες ευθύνεται έναντι των τρίτων μόνο το νομικό πρόσωπο της εταιρίας, αντίθετα η μονοπρόσωπη ομόρρυθμη εταιρία δεν επιδρά στην ευθύνη του

μοναδικού ομορρύθμου εταίρου, αφού αυτός εξακολουθεί να ευθύνεται για τις εταιρικές υποχρεώσεις ευθέως, απεριορίστως και εις ολόκληρον.

Ζήτημα προστασίας των τρίτων που συναλλάσσονται με τη μονοπρόσωπη ομόρρυθμη εταιρία είναι δύσκολο να παρουσιασθεί στην πράξη, διότι ο τρίτος, γνωρίζοντας το μεταβατικό χαρακτήρα που έχει η λειτουργία της ομόρρυθμης εταιρίας κατά το δίμηνο διάστημα, θ' απόσχει από τη σύναψη σοβαρών, πέραν των συνήθων, συναλλαγών με τη μονοπρόσωπη εταιρία.

Σε κάθε περίπτωση όμως μετά την παρέλευση του διμήνου, σε περίπτωση συνέχισης ως διμελούς της ομόρρυθμης εταιρίας, ο νεοεισερχόμενος εταίρος θα ευθύνεται απερίοριστα και εις ολόκληρον και για τα υπάρχοντα πριν την είσοδό του εταιρικά χρέη (άρθρο 258 παρ.3 εδ.2), επομένως και γι' αυτά που είχε συνάψει ο μοναδικός ομόρρυθμος εταίρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο: ΊΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Με τον όρο σύσταση εννοούμε την τυπική συγκρότηση της επιχειρησιακής δραστηριότητας των εταίρων σε ενιαία επιχειρησιακή μονάδα, η οποία διακρίνεται για τη νομική της υπόσταση.

2.1. Προέγκριση επωνυμίας

Εφόσον έχει επιλεγθεί η επωνυμία και ο διακριτικός τίτλος της νέας εταιρίας, και εφόσον γνωρίζεται τον σκοπό και τον τύπο της, είναι σκόπιμο να επισκεφτείτε το οικείο επιμελητήριο για να βεβαιωθείτε ότι η συγκεκριμένη επωνυμία και διακριτικός τίτλος δεν έχει ήδη δοθεί σε κάποια άλλη ομόρρυθμη εταιρία και είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του νόμου.

Κατά την επίσκεψή σας αυτή στο Επιμελητήριο, πρέπει να καταθέσετε συμπληρωμένη μια αίτηση με το ανάλογο παράβολο.

Εάν η συγκεκριμένη επωνυμία και διακριτικός τίτλος είναι αποδεκτός, θα σας δοθεί βεβαίωση Προέγκρισης Επωνυμίας.

Στην περίπτωση που η επωνυμία που επιλέξατε έχει ήδη χρησιμοποιηθεί ή δεν είναι συμβατή με τις απαιτήσεις του νόμου, θα πρέπει να επιλέξετε νέα επωνυμία.

Το στάδιο αυτό της Προέγκρισης Επωνυμίας, δεν είναι υποχρεωτικό, αλλά είναι χρήσιμο να γίνει πριν τη σύνταξη και υπογραφή του καταστατικού, για να βεβαιωθείτε ότι η επωνυμία που επιλέξατε είναι δεκτή και να μην χρειαστεί να κάνετε αλλαγές στο καταστατικό.

2.2. Σύνταξη καταστατικού-Ιδιωτικού συμφωνητικού

Στη συνέχεια πρέπει να προχωρήσετε στη σύνταξη του ιδιωτικού συμφωνητικού–καταστατικού της εταιρείας. Το καταστατικό αποτελεί το έγγραφο της συστάσεως της

εταιρείας αλλά προδιαγράφει και όλα τα βασικά θέματα που αφορούν στις σχέσεις των μετόχων, στη διοίκηση της εταιρίας, σε θέματα που αφορούν τη διάρκεια ζωής της αλλά και τη διάλυσή της. Το καταστατικό υπογράφεται από όλους τους εταίρους και δεν χρειάζεται να συνταχθεί ή να υπογραφεί από συμβολαιογράφο.

Το καταστατικό πρέπει, από το νόμο να έχει ένα ελάχιστο περιεχόμενο, δηλαδή πρέπει να περιέχει:

- ✓ Το όνομα και την κατοικία των εταίρων
- ✓ Την εταιρική επωνυμία
- ✓ Το όνομα των διαχειριστών και των εκπροσώπων
- ✓ Το είδος και την αξία των εισφορών
- ✓ Τη διάρκεια της εταιρίας
- ✓ Τον εταιρικό σκοπό
- ✓ Την ιδιότητά της ως ομόρρυθμη

2.2.1. Διαδικασία τροποποιήσεως

Η διαδικασία τροποποίησης του καταστατικού είναι ίδια με εκείνη της δημοσιεύσεως του αρχικού καταστατικού. Το τροποποιημένο καταστατικό υποβάλλεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ (της έδρας της εταιρίας), για θεώρηση και πληρωμή του φόρου συγκεντρώσεως 1% επί του ποσού της αυξήσεως. Η Δ.Ο.Υ. έχει και στην περίπτωση αυξήσεως του εταιρικού κεφαλαίου με εισφορές σε είδος το δικαίωμα να προβεί σε δική της εκτίμηση της αξίας των εισφερομένων ειδών και να υπολογίσει επ' αυτής το φόρο συγκεντρώσεως κεφαλαίου 1%. Μετά την θεώρηση του καταστατικού από την Δ.Ο.Υ., τούτο θεωρείται στα Ταμεία Συντάξεως Νομικών, όπου πληρώνονται και τα ανάλογα τέλη και κατόπιν προσάγεται στο οικείο πρωτοδικείο για τη διαδικασία της δημοσιεύσεως. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει ουσιαστικά την καταχώρηση του τροποποιημένου καταστατικού στα ειδικά βιβλία του περί εταιρειών και τη θεώρηση του καταστατικού.

2.3. Επιμελητήριο

Εντός δύο μηνών από τη σύσταση της εταιρείας πρέπει να εγγραφεί η εταιρία στο οικείο Επιμελητήριο. Για την εγγραφή πρέπει να προσκομισθούν δικαιολογητικά για τα οποία μπορείτε να πληροφορηθείτε στα κατά τόπους Επιμελητήρια.

2.4. Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία Έδρας

Μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την υπογραφή του καταστατικού, πρέπει να καταβάλλεται στη Δ.Ο.Υ. έδρας το φόρο συγκέντρωσης (ΦΣΚ), ο οποίος ανέρχεται σε 1% επί το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου (άρθρα 17-31, Ν.1676/86). Για την καταβολή του ΦΣΚ πρέπει να προσκομίσετε δύο αντίγραφα του καταστατικού (εκ των οποίων το ένα είναι αυτό που έχει θεωρηθεί από το επιμελητήριο), επιταγή με το προδιαγραμμένο ποσό, δήλωση ΦΣΚ εις διπλούν. Θα θεωρηθεί το καταστατικό σας και θα σας επιστραφεί το διπλότυπο καταβολής και ένα από τα δύο αντίγραφα της δήλωσης ΦΣΚ.

Έντυπα που συμπληρώνονται με ευθύνη του υπόχρεου, για την χορήγηση ΑΦΜ στην εταιρία μετά την σύστασή της.

- ✓ Δήλωση έναρξης/μεταβολής εργασιών μη Φυσικού Προσώπου – Μ3
- ✓ Δήλωση δραστηριοτήτων επιχείρησης – Μ6, όπου απαιτείται
- ✓ Δήλωση Σχέσεων Φορολογούμενου – Μ7
- ✓ Δήλωση Μελών Μη Φυσικού Προσώπου – Μ8, όπου απαιτείται
- ✓ Δήλωση Φόρου Συγκέντρωσης Κεφαλαίου

Τα έντυπα των δηλώσεων είναι διαθέσιμα σε εκτυπώσιμη μορφή, στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών, στην οποία μπορούν οι ιδρυτές να έχουν πρόσβαση και από την Υπηρεσία Μιας Στάσης.

2.5. Ταμείο Νομικών και Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων

Στη συνέχεια πρέπει να θεωρήσετε το καταστατικό στο Ταμείο Νομικών και στο Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων όπου καταβάλλονται ποσά 0,5% και 1% επί του εταιρικού κεφαλαίου αντίστοιχα.

2.6. Πρωτοδικείο Έδρας

Δύο αντίγραφα του θεωρημένου καταστατικού από το Επιμελητήριο, τη Δ.Ο.Υ. κατά την καταβολή του ΦΣΚ, το Ταμείο Νομικών και το Ταμείο Πρόνοιας Δικηγόρων, κατατίθενται στο Πρωτοδικείο έδρας για δημοσίευση. Η δημοσίευση αυτή αποτελεί την πράξη ίδρυσης-σύστασης της Ο.Ε.

2.7.Τι θα χρειαστεί να πληρωθεί για να συσταθεί η εταιρεία

Καταρχήν το Γραμματίο Κόστους Σύστασης (50€), το οποίο δεν επιστρέφεται. Εφόσον οι ιδρυτές είναι πάνω από 3, το κόστος προσαυξάνεται με 5€ για κάθε επιπλέον ιδρυτή. Και επιπλέον:

- ❖ Το τέλος καταχώρησης Γ.Ε.Μ.Η (10 €)
- ❖ Το κόστος εγγραφής στο επιμελητήριο, το οποίο καθορίζεται από το κάθε Επιμελητήριο.
- ❖ Την εισφορά υπέρ του Ταμείου Νομικών (0,5% επί του κεφαλαίου της εταιρίας).
- ❖ Το Τέλος υπέρ του Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών, το οποίο για τη σύσταση ομορρυθμών, ετερορρυθμών με κεφάλαιο από 586,94 € και άνω ανέρχεται σε ποσοστό 1% επί του κεφαλαίου που αναγράφεται στο καταστατικό. Επιπλέον εισπράττεται χαρτόσημο 3,6% επί του ανωτέρω 1%. Εάν το κεφάλαιο είναι έως 586,94 € εισπράττεται μόνο ποσό 5,80 €.
- ❖ Το δικαίωμα εγγραφής στο ΟΑΕΕ που ανέρχεται στο 50% του ασφαλιστρου του κλάδου σύνταξης της τρίτης ασφαλιστικής κατηγορίας των νέων ασφαλισμένων-κατ.003 (περίπου 111 €).

- ❖ Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίου (1% επί του κεφαλαίου που αναγράφεται στο καταστατικό).

2.8. Παράδειγμα λογιστικών εγγραφών συστάσεως Ο.Ε.

Οι Α και Β συστήνουν ομόρρυθμη εταιρεία εισφέροντας ο καθένας τους τα ακόλουθα:

Εισφορές εταίρου Α

Μετρητά	100€
Γραμμάτια πελατών του ονομαστικής αξίας	105€
Και σημερινής	100€
Εμπορεύματα αξίας	200€
Απαιτήσεις κατά πελατών απόλυτα φερέγγυες	100€
Σύνολο:	500€

Εισφορές εταίρου Β

Μηχανήματα αξίας (που συμφωνήθηκε ελεύθερα μεταξύ

των ιδρυτών της εταιρείας) 500€

Το καταστατικό της εταιρείας θα αναγράφει ύψος κεφαλαίου 1000€ (δηλαδή από 500€ ο κάθε εταίρος.) Ας υποθέσουμε ότι η Δ.Ο.Υ., στην οποία προσκομίσθηκε το καταστατικό για θεώρηση, εκτίμησε την αξία του μηχανήματος σε 2000€. Θα καταβληθεί σ' αυτήν φόρος συγκεντρώσεως κεφαλαίου ανερχόμενος στο ποσό των $(2500 * 1\% =) 25€$. Στην ίδια τάξη των 5000€ θα υπολογισθούν και οι εισφορές υπέρ του Ταμείου Συντάξεως Νομικών και του Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων.

Αυτό όμως, δεν θα επιφέρει τροποποίηση του ύψους του κεφαλαίου, που αναγράφεται στο καταστατικό, ούτε μεταβάλλει τη σχέση συμμετοχής των εταίρων στην εταιρεία. Συνεπώς και οι λογιστικές εγγραφές συστάσεως της ομόρρυθμης εταιρείας θα

ακολουθήσουν τα στοιχεία του καταστατικού και δεν θα επηρεασθούν από τη διαφορετική εκτίμηση που έκανε η Δ.Ο.Υ. στην αξία του μηχανήματος.

Η πρώτη λογιστική εγγραφή είναι αυτή που θα εμφανίσει τους λογαριασμούς των εισφορών. Θα χρεωθούν οι προσωπικοί λογαριασμοί των εταίρων για να εμφανισθούν οι υποχρεώσεις που ανέλαβαν έναντι της εταιρείας και θα πιστωθεί ο λογαριασμός του εταιρικού κεφαλαίου.

33 ΧΡΕΩΣΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

33.03 Εταίροι. Λογ/σμός καλύψεως κεφαλαίου	1000
33.03.00 Λογαριασμός εταίρου Α	500
33.03.00 Λογαριασμός εταίρου Β	500

40 ΚΕΦΑΛΑΙΟ

40.06 Εταιρικό κεφάλαιο	1000
-------------------------	------

Θα ακολουθήσει η εγγραφή εισφορών, που θα έχει την ακόλουθη μορφή:

38 ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ		
38.00 Ταμείο	100	
31 ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ		
31.00 Γραμμάτια στο χαρτοφυλάκιο	105	
20 ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ	200	
30 ΠΕΛΑΤΕΣ	100	
12 ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ	500	
33 ΧΡΕΩΣΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ		1000
33.03 Εταίροι. Λογ. καλύψεως κεφαλαίου		
33.03.00 Λογ. Εταίρου Α	1000	

33.03.01 Λογ. Εταίρου Β 1000		
31 ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ		
31.06 Μη δεδουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων		5
Καταβολή εισφορών των εταίρων ιδρυτών,		
σύμφωνα με το καταστατικό	1005	1005

Οι παραπάνω εγγραφές πρέπει να γίνουν αμέσως μετά την δημοσίευση του καταστατικού (και τη θεώρηση των βιβλίων στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.). Αν καθυστερήσει λίγες μέρες η καταβολή των εισφορών, μπορεί να υπάρξει ετεροχρονισμός των δύο εγγραφών. Στη δεύτερη εγγραφή της καταβολής των εισφορών και στο σκέλος της χρεώσεως, ο λογαριασμός «31.00 Γραμμάτια εισπρακτέα στο χαρτοφυλάκιο» χρεώνεται με την ονομαστική αξία των γραμματίων (105€), ενώ ταυτόχρονα πιστώνεται ο λογαριασμός «31.06 Μη δεδουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων» με το ποσό των 5€. Έτσι, εμφανίζεται ορθώς, η καταβολή της πραγματικής (σημερινής) εισφοράς του Α, που όσον αφορά τα γραμμάτια εισπρακτέα είναι $(105-5)=100€$.

Με βάση τα υπόλοιπα των λογαριασμών, θα συνταχθεί ο ισολογισμός ενάρξεως της εταιρείας, που θα καταχωρηθεί στο βιβλίο απογραφών και ισολογισμών και θα έχει την εξής μορφή:

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ

12 ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ	500
20 ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ	200
30 ΠΕΛΑΤΕΣ	100
31 ΓΡΑΜ.ΕΙΣΠΡ.	
31.00 Γραμ. εισπ. στο χαρτί	105

38 ΧΡΗΜ/ΚΑ ΔΙΑΘΕΣ.		
38.00 Ταμείο	100	
40 ΚΕΦΑΛΑΙΟ		
40.06 Εταιρικό κεφάλαιο		1000
31 ΓΡΑΜ. ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ		
31.06 Μη δεδουλευμένοι τόκοι γραμ. εισπρ.		5
ΣΥΝΟΛΑ:	1005	1005

Επαναλαμβάνεται, ότι οι παραπάνω λογιστικές εγγραφές αφορούν εταιρείες που τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. και φυσικά πλήρη λογιστική διπλογραφική μέθοδο.

Όταν θα εισπραχθούν τα γραμμάτια (και εφόσον εισπραχθούν κανονικά στο σύνολο της ονομαστικής τους αξίας, δηλαδή, 105€), η διαφορά των 5€ των μη δεδουλευμένων τόκων (που ήδη έχουν μεταβληθεί σε δεδουλευμένους, δηλαδή, σε έσοδο) πρέπει να αχθεί στην πίστωση κατάλληλου λογαριασμού εσόδου.

Θα γίνουν, λοιπόν, στα βιβλία οι εξής εγγραφές:

38 ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ		
38.00 Ταμείο	105	
31 ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ		
31.00 Γραμ. εισπρ. Στοχαροφυλάκιο		105
31 ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΑ		
31.06 Μη δεδουλ. τόκοι γραμ. εισπρακτέων	5	
76 ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		
76.02 Δουλευμένοι τόκοι γραμματίων εισπρακτέων		5

Μεταφορά του πιστωτικού υπολοίπου του λογαριασμού

«31.06» στον οικείο λογαριασμό εσόδων

Λογιστικές εγγραφές εξόδων ιδρύσεως

Τα διάφορα έξοδα συστάσεως της εταιρίας θα καταχωρηθούν στα βιβλία της εταιρείας. Θα χρεωθεί ένας υπολογαριασμός του πρωτοβάθμιου «64 ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ» με κατάλληλο τίτλο π.χ. «64.90. Έξοδα συστάσεως εταιρείας». Εάν υπάρχει αμοιβή προς δικηγόρο ή άλλο ελεύθερο επαγγελματία, φυσικά αυτή θα καταχωρηθεί στο λογαριασμό «61.00 Αμοιβές και έξοδα ελευθέρων επαγγελματιών». Ο φόρος συγκεντρώσεως κεφαλαίου 1% θα καταχωρηθεί στη χρέωση του λογαριασμού «63 ΦΟΡΟΙ – ΤΕΛΗ» (σε υπολογαριασμό με κατάλληλο τίτλο). Αυτά, εφόσον πρόκειται για τα συνήθη έξοδα συστάσεως της εταιρείας. Εάν έχουν δημιουργηθεί μεγάλα έξοδα για την ίδρυση και την οργάνωση της εταιρείας, τότε αυτά θα καταχωρηθούν στον πρωτοβάθμιο λογαριασμό «16 ΑΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΟΛΥΕΤΟΥΣ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ» και μάλιστα στον υπολογαριασμό «16.10 Έξοδα ιδρύσεως και πρώτης εγκαταστάσεως». Ο νόμος (άρθρο 31 παρ.1 περ. ΙΒ Ν. 2238/94) επιτρέπει όπως τα έξοδα αυτά αποσβεσθούν εφάπαξ ή σε περισσότερες (μέχρι 5) χρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο: ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ Ο.Ε.

3.1. Η διαχείριση και η εκπροσώπηση στην Ομόρρυθμη Εταιρία-Διάκριση μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής διαχείρισης

Ο σύγχρονος νομοθέτης λαμβάνοντας υπόψη του τη δογματική ωρίμανση στη νομική επιστήμη της έννοιας της νομικής προσωπικότητας και για τις προσωπικές εταιρίες με απομάκρυνση από την θεωρία της σύλληψης των προσωπικών εταιριών ως μέσων για την επίτευξη της συνεργασίας μεταξύ φυσικών προσώπων εισήγαγε, κατά το πρότυπο των κεφαλαιουχικών εταιριών, τη διάκριση μεταξύ αποφάσεων που λαμβάνονται από όλους τους εταίρους (άρθρο 253) και αποφάσεων που λαμβάνονται από τους διαχειριστές και αφορούν τη διαχείριση της ομόρρυθμης εταιρίας (άρθρο 254).

Στην πρώτη περίπτωση πρόκειται για αποφάσεις που αφορούν ουσιώδη θέματα σχετικά με τη λειτουργία της ομόρρυθμης εταιρίας, όπως αποφάσεις για την τροποποίηση του καταστατικού ή τη λύση της ομόρρυθμης εταιρίας.

Στη δεύτερη περίπτωση, με τη λειτουργία της ομόρρυθμης εταιρίας εμφανίζονται τα προβλήματα που αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις μεταξύ των εταίρων-εταιρίας και στις εξωτερικές σχέσεις της εταιρίας προς τους τρίτους. Κυρίως ως προς τις σχέσεις με τους τρίτους η διαχείριση ενεργεί, όπως κάθε ενοχή, η οποία δεν αποτελεί περιεχόμενο της εταιρικής σύμβασης, αλλά συνάπτεται για την επιδίωξη του εταιρικού σκοπού της. Η έσω και η έξω διαχείριση δεν είναι ανεξάρτητες. Αντίθετα υπάρχει αλληλεξάρτηση μεταξύ τους, υπό την έννοια ότι διέπονται από κοινές αρχές όπως: την αρχή ότι η εξωτερική σχέση δημιουργεί την ιδιότητα συνδικαιούχων και συνυποχρέων, την αρχή της ελευθερίας στην εσωτερική σχέση, την αρχή του κλειστού αριθμού των νομικών προσώπων, την αρχή της υπεροχής της εσωτερικής σχέσης, ως δημιουργικής, ιδρυτικής, τροποποιητικής, καταλυτικής της εξωτερικής σχέσης. Μάλιστα στο δίκαιο της προσωπικής εταιρίας κρατεί η άγραφη αρχή ότι το δίκαιο της εσωτερικής σχέσης είναι κατά κανόνα ενδοτικό, υπό την έννοια της κυριαρχίας του ενοχικού στοιχείου και της υποχώρησης του οργανωτικού, σε αντίθεση με το δίκαιο

της εξωτερικής σχέσης που είναι κατά κανόνα αυστηρό, αναγκαστικό. Τον κανόνα αυτό ακολουθούν και οι νέες ρυθμίσεις των αρθ.254 και 257 Ν 4072/2012.

Η παραπάνω διάκριση μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής διαχείρισης έχει μεγάλη σημασία, διότι αν ο διαχειριστής έχει παραβιάσει την εξουσία εσωτερικής διαχείρισης ευθύνεται απέναντι στους εταίρους, ενώ όταν παραβιάζεται η εξωτερική διαχείριση η πράξη είναι άκυρη απέναντι στους τρίτους και δεν δεσμεύεται η εταιρία.

Συγκεκριμένα, λαμβάνοντας υπόψη ότι η διάταξη του άρθρου 254 παρ. 2 του Ν.4072/2012 εισαγάγει το μοντέλο της ατομικής διαχείρισης, που λειτουργεί υπέρ των διαχειριστών εταίρων, ως εναντίωση των λοιπών διαχειριστών εταίρων νοείται κάθε εναντίωση εκ μέρους τους που εκδηλώνεται πριν τη διενέργεια της πράξης και αφορά τις λεγόμενες πράξεις «συνήθους διαχείρισης» (άρθρο 254 παρ. 3 εδ.1 Ν.4072/2012).

Η διάταξη του άρθρου 254 παρ.2 εδ.2 δεν ορίζει ρητά την τύχη της διαχειριστικής πράξης έναντι του τρίτου στην περίπτωση που ο τρίτος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την εναντίωση των λοιπών διαχειριστικών εταίρων.

Στο σημείο αυτό διαμορφώνεται η άποψη περί εφαρμογής των άρθρων 750-751 ΑΚ, επομένως και του άρθρου 750 παρ.2 ΑΚ, κατά τρόπο ώστε η διαχειριστική πράξη για να δεσμεύει τον τρίτο, θα πρέπει ο τελευταίος να μην τελούσε ή να μην όφειλε να τελεί σε γνώση της εναντίωσης πριν τη διενέργεια της πράξης.

Η επίκληση των άρθρων 750-751 ΑΚ, κατά την παραπάνω άποψη οφείλεται στη διάταξη του άρθρου 249 παρ. 2 του Ν.4072/2012, η οποία παραπέμπει για τη συμπλήρωση τυχόν νομοθετικών κενών στη συμπληρωματική εφαρμογή και στην ομόρρυθμη εταιρία των διατάξεων του ΑΚ περί αστικής εταιρίας, εκτός των άρθρων 758 και 761 του ΑΚ.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η διάταξη του άρθρου 254 του Ν.4072/2012 είναι ενδοτικού δικαίου, οι ομόρρυθμοι εταίροι μπορούν να συμφωνήσουν με διαφορετικό τρόπο τα της εσωτερικής διαχείρισης της εταιρίας τους, προσδίδοντας σ' αυτή ακραιφνή προσωποπαγή στοιχεία. Εφόσον οι ομόρρυθμοι εταίροι επιλέξουν κάτι τέτοιο, το καταστατικό της ομόρρυθμης εταιρίας μπορεί να προβλέψει ρητά την κάλυψη των παραπάνω κενών με τα άρθρα 750-751 ΑΚ.

Κατά συνέπεια ο περιορισμός αφορά μόνον στην περίπτωση όπου δεν υπάρχει απόκλιση από το διαχειριστικό μοντέλο του Ν.4072/2012 (άρθρο 254 παρ. 2 εδ.2), οπότε γεννάται το ερώτημα αν είναι συμβατή τη παράλληλη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 750-751 ΑΚ με αυτήν του άρθρου 254 παρ.2 εδ.2 του Ν.4072/2012.

Ενώ για την εφαρμογή του άρθρου 751 ΑΚ φαίνεται να σχηματίζεται στη θεωρία πλειοψηφική άποψη, ωστόσο για την εφαρμογή του άρθρου 750 παρ.2 ΑΚ υποστηρίζεται και η αντίθετη άποψη, περί μη εφαρμογής του, με το αιτιολογικό ότι οι τρίτοι προστατεύονται απόλυτα, έστω και αν είναι κακόπιστοι.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο σύγχρονος νομοθέτης εκφράστηκε ρητά (άρθρο 258 παρ. 2 εδ.2) για την τύχη της διαχειριστικής πράξης έναντι του τρίτου μόνον σε περίπτωση υπέρβασης του εταιρικού σκοπού, διαφαίνεται η πρόθεσή του να διασώσει το κύρος των διαχειριστικών πράξεων έναντι τρίτων, εφόσον πρόκειται για συνήθεις διαχειριστικές πράξεις, έστω και αν τελούνται παρά την εναντίωση των λοιπών διαχειριστικών εταίρων. Τούτο οφείλεται στην πρόθεση του σύγχρονου νομοθέτη για διατήρηση της επιχείρησης, η οποία προάγει την ασφάλεια των συναλλαγών.

Αν η τύχη των συνήθων διαχειριστικών πράξεων της ομόρρυθμης εταιρίας εξαρτιόταν από παράγοντες που διαμορφώνονται εκτός της εταιρίας, όπως από τη γνώση ή μη του τρίτου, θα οδηγούσε σε ανασφάλεια των συναλλαγών, επιβραδύνοντας τη σύναψη των συνήθων συναλλαγών της ομόρρυθμης εταιρίας, παρά τη βούληση τόσο του ιστορικού, όσο και του σύγχρονου νομοθέτη για την ύπαρξη ασφάλειας και ταχύτητας στις εμπορικές συναλλαγές.

Αντίθετα ως υπέρβαση της διαχειριστικής εξουσίας που μπορεί να προβληθεί έναντι τρίτου θεωρείται οποιαδήποτε διαχειριστική πράξη που δεν ανήκει στις συνήθεις διαχειριστικές πράξεις, αλλά κείται εντός του εταιρικού σκοπού, όπως και κάθε διαχειριστική πράξη που κείται εκτός του εταιρικού σκοπού.

Στις πρώτες διαχειριστικές πράξεις ανήκουν οι αποφάσεις για τροποποίηση του καταστατικού της ομόρρυθμης εταιρίας, ίδρυση υποκαταστήματος, ή εκποίηση σημαντικών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης.

Για τις πράξεις αυτές απαιτείται η συναίνεση όλων των εταίρων (άρθρο 254 παρ. 3 εδ.2 Ν.4072/2012), διαχειριστών ή μη.

Για τις δεύτερες πράξεις που κείνται εκτός εμπορικού σκοπού γίνεται δεκτό ότι για την τέλεσή τους απαιτείται επίσης απόφαση όλων των εταίρων, ώστε να αντιμετωπίζονται ομόφωνα τόσο οι μη συνήθεις διαχειριστικές πράξεις, όσο και οι εκτός εταιρικού σκοπού διαχειριστικές πράξεις.

Και για την εκπροσωπευτική εξουσία του διαχειριστή ισχύει η αρχή της ατομικής εκπροσώπησης, με την έννοια ότι ο εκπρόσωπος της εταιρίας έχει την εξουσία να εκπροσωπεί την εταιρία δικαστικά (άρθρο 64 ΑΚ) και εξώδικα σχετικά με όλες τις πράξεις εκπροσώπησης, έστω και αν βρίσκονται εκτός της συνήθους διαχείρισης.

Η διαφορά όμως των παραπάνω πράξεων, όπως και των πράξεων εκτός εμπορικού σκοπού με τις πράξεις συνήθους διαχείρισης είναι ότι η ακυρότητα των πράξεων αυτών αντιστασεται έναντι του τρίτου, μόνο αν αποδειχθεί ότι ο τελευταίος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη τελείται καθ' υπέρβαση του σκοπού της εταιρίας (άρθρο 253 παρ. 3 εδ.2 Ν.4072/2012).

Κατά συνέπεια η λύση που δίδει ο σύγχρονος νομοθέτης για τη εγκυρότητα των διαχειριστικών πράξεων που τελούνται καθ' υπέρβαση του εταιρικού σκοπού, ευθυγραμμίζεται με αυτήν που ισχύει επί κεφαλαιουχικών εταιριών, χάριν προστασίας της ασφάλειας των συναλλαγών.

Για το λόγο αυτό δικαίως πλέον γίνεται δεκτό κατ' αναλογία με τις κεφαλαιουχικές εταιρίες και σε αντίθεση με την αστική εταιρία, ότι η εκπροσωπευτική εξουσία στην ομόρρυθμη εταιρία είναι πλέον απεριόριστη. Και τούτο διότι, αν και η γνώση του τρίτου ή η ανυπαίτια άγνοιά του ανάγεται από το νομοθέτη σε αποφασιστικό παράγοντα για την εγκυρότητα της διαχειριστικής πράξης, εν τούτοις, ο τρίτος, όπως υποστηρίζεται, δεν μπορεί με δική του πρωτοβουλία να αντισταξει την ακυρότητα της πράξης λόγω υπέρβασης του εταιρικού σκοπού, διότι ο περιορισμός της εκπροσωπευτικής εξουσίας από τον εταιρικό σκοπό αφορά την προστασία των εταίρων και όχι των τρίτων.

3.1.1. Η διαχείριση ως δικαίωμα και υποχρέωση

Παλαιά υπήρχε διαφωνία αν η διαχείριση ήταν υποχρέωση ή δικαίωμα του εταίρου. Τη σύγχυση ενίσχυαν τότε η διατύπωση των άρθρο ΑΚ 748-751, αφού παρέσυραν στη θεώρηση της διαχείρισης ως δικαιώματος, όχι ως υποχρέωσης σε αντίθεση με άλλες νομοθεσίες που χαρακτηρίζουν την διαχείριση ως υποχρέωση κάθε εταίρου, εκτός αντίθετης συμφωνίας. Η κρατούσα άποψη εδέχετο ότι αυτή αποτελεί υποχρέωση που προκύπτει έμμεσα από τις διατάξεις των αρθ.748 ΑΚ και 753 ΑΚ. Σήμερα το άρθ.254 του ν. 4072/2012 επιλύει το ερώτημα αυτό, αφού ρητά ορίζει ότι η διαχείριση αποτελεί συγχρόνως δικαίωμα και υποχρέωση του εταίρου. Το δικαίωμα προς διαχείριση απορρέει από την εταιρική σχέση και υπάγεται στον εταιρικό σκοπό. Η δε υποχρέωση διαχείρισης αφορά στην υποχρέωση προσφοράς υπηρεσιών ή συμμετοχής στην επιδίωξη του εταιρικού σκοπού, στην υποχρέωση του εταίρου να προβεί σε χρησιμοποίηση των εισφορών για την επιδίωξη του σκοπού. Ειδικότερα, η υποχρέωση διαχείρισης προκύπτει από την υποχρέωση συνεργασίας που περιλαμβάνει την υποχρέωση εισφοράς.

3.1.2. Ο διορισμός διαχειριστών

- I. Ο διορισμός του διαχειριστή αποτελεί κατά κανόνα συμφωνία, η οποία συνιστά τμήμα ή τροποποίηση της εταιρικής σύμβασης και όχι εσωτερική διαχειριστική απόφαση. Κάθε ρύθμιση της διαχείρισης μπορεί να τροποποιηθεί σε συγκεκριμένη περίπτωση με ομόφωνη (ή πλειοψηφική) απόφαση των εταίρων. Διαχειριστής ορίζεται ένας ή περισσότεροι από τους ομορρυθμους εταίρους ή και τρίτος. Διαχειριστές είναι τα πρόσωπα που διαχειρίζονται τις εταιρικές υποθέσεις και εκπροσωπούν την εταιρία απέναντι στους τρίτους δικαστικά και εξώδικα. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού κώδικα για την αστική εταιρία η εξουσία διαχείρισης και η εξουσία εκπροσώπησης ανήκουν στα ίδια πρόσωπα, αν το καταστατικό της εταιρίας δεν ορίζει διαφορετικά. Ο διαχειριστής δεν δικαιούται να ορίσει άλλο πρόσωπο στη θέση του για να ασκεί τις εξουσίες διαχείρισης, εκτός και αν το καταστατικό ορίζει διαφορετικά. Οι διαχειριστές δεσμεύουν την εταιρία εφόσον συναλλάσσονται υπό την εταιρική επωνυμία, εκτός και

αν προκύπτει κατά τρόπο αναμφίβολο ότι ο διαχειριστής ενέργησε για λογαριασμό της εταιρίας και όχι για δικό του λογαριασμό.

- II. Στην διαχείριση από το νόμο ο διαχειριστής δε δικαιούται αμοιβής, εκτός αν παρέχει εργασία που απαιτεί καταβολή ιδιαίτερης προσπάθειας και υπό την προϋπόθεση ότι η εισφορά του διαχειριστή δε συνιστάται σε παροχή προσωπικής εργασίας. Στην καταστατική διαχείριση επιτρέπεται εύλογη αμοιβή που καθορίζεται σε πάγιο ποσό ή σε ποσοστό στα κέρδη κατ' αναλογική εφαρμογή του ΑΚ 754 παράγραφος 2. Στις περιπτώσεις σιωπηρής συμφωνίας περί αμοιβής βρίσκει αναλογική εφαρμογή και η ΑΚ 653. Κατά τη νομολογία η αμοιβή του διαχειριστή δε θεωρείται μισθός, αλλά πρόσθετη εταιρική αμοιβή σε κάθε περίπτωση μπορεί να συναφθεί σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών.

3.1.3. Ο διορισμός διαχειριστών εταίρων

Ο ενδοτικός χαρακτήρας της ρύθμισης της διαχείρισης της εταιρίας στο νόμο επιτρέπει συμβατικές αποκλίσεις από τον κανόνα της ατομικής διαχείρισης με την πρόβλεψη της συνδιαχείρισης όλων των εταίρων ή και κάθε άλλου σχήματος. Οι εταίροι μπορούν να συμφωνήσουν με ομόφωνη (ή πλειοψηφική) απόφαση είτε τη διαχείριση από κάποιους εταίρους ή από όλους είτε διαχείριση ομόφωνη όλων των εταίρων.

3.1.4. Η διαχείριση από μη εταίρο

Ζήτημα υπάρχει αν τη διαχείριση και εκπροσώπηση μπορεί να ασκεί ένας εταίρος ή περισσότεροι εταίροι ακόμη και τρίτος – μη εταίρος. Το αμφισβητούμενο αυτό ζήτημα είναι παλιό και έντονο, λόγω της αρχής που κρατεί στις προσωπικές εταιρίες ότι η διαχειριστική εξουσία ασκείται από όργανα που έχουν την εταιρική ιδιότητα και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την εταιρική ιδιότητα. Η αυτοδιαχείριση των προσωπικών εταιριών αποτελεί αναγκαστική αρχή. Όμως δεν αντιβαίνει σε καμία διάταξη η ανάθεση της διαχείρισης σε τρίτο αλλά ούτε και ο τρίτος είναι διαχειριστής της εταιρίας κατά την εταιρική έννοια, αλλά διαχειριστές παραμένουν οι διορίσαντες αυτόν από τους οποίους ο τρίτος έλκει τα δικαιώματά του και από τους οποίους μπορεί να ανακληθεί.

Κατά μία άποψη, η σχέση του τρίτου με την εταιρία είναι εξωεταιρική σχέση, με την έννοια ότι υποκρύπτεται πάντοτε η διαχειριστική απόφαση των εταίρων να οργανώσουν την εταιρία με πρόσληψη τρίτου και συνεπώς ο τρίτος ουδέποτε είναι διαχειριστής κατά την εταιρική έννοια αλλά μόνο τεχνικώς. Δηλαδή, η διαχείριση από τον τρίτο σημαίνει διαχειριστική οδηγία σε ευρεία έννοια που περιλαμβάνει είτε εξουσιοδότηση είτε επιταγή ανάθεσης σε μη εταίρο ορισμένων εταιρικών υποθέσεων.

Κατ' άλλη άποψη, η ρήτρα που προβλέπει την άσκηση της διαχείρισης από τον τρίτο είναι ανίσχυρη και σ' αυτή την περίπτωση θα πρόκειται για συλλογική διαχείριση, γιατί οι ιδρυτές εξέφρασαν κλίμα δυσπιστίας στις σχέσεις τους. Επίσης, κατ' άλλη άποψη, αν η ρήτρα του καταστατικού όρισε τρίτο ως διαχειριστή, αυτή δεν επιφέρει τον αποκλεισμό των εταίρων αλλά θα πρέπει να αγνοηθεί/ να είναι ανίσχυρη και θα ισχύσει η ατομική διαχείριση. Η άποψη αυτή σήμερα δε δικαιολογείται, γιατί σύμφωνα με τα αρθ.254 και 257 Ν 4072/201 η αυτοδιαχείριση δεν αποτελεί πλέον αναγκαστική αρχή αλλά ενδοτικό κανόνα δικαίου.

Τέλος, κατά ορθότερη άποψη, η διαχείριση μπορεί να ανατεθεί και σε τρίτο με σύμβαση εντολής ή εργασίας και παροχή ειδικής πληρεξουσιότητας, αλλά μόνο για τέλεση συγκεκριμένων πράξεων διαχείρισης χωρίς να αποσυνδέεται από την εταιρική ιδιότητα.

3.2. Οι υποχρεώσεις του διαχειριστή

- 1) Η κύρια υποχρέωση του διαχειριστή είναι να διοικεί την εταιρία, να την εκπροσωπεί δικαστικά και εξώδικα. Να επιμελείται των υποθέσεων της εταιρίας, με βάση τη γενική υποχρέωση πίστης και τους κανόνες επιμελούς διοίκησης μιας εμπορικής επιχείρησης και να επιδιώκει την πραγμάτωση του εταιρικού σκοπού. Κριτήριο υπαγωγής κάποιας πράξης στον εταιρικό σκοπό είναι η ίδια η φύση της πράξης σε συγκεκριμένη περίπτωση και η καταλληλότητα αυτής για την επιδίωξη του εταιρικού σκοπού. Ο διαχειριστής ενεργεί όλες τις πράξεις που αφορούν στη διεύθυνση της εταιρίας και στην ουσιαστική διαχείρισή της, υποχρεώνει αυτή, εκποιεί αγοράζει, εξοφλεί απαιτήσεις της εταιρίας, εκδίδει ή οπισθογραφεί εμπορικά γράμματα. Επίσης μπορεί να εκποιεί τα ακίνητα της εταιρίας ή να τα υποθηκεύει. Από τις υποχρεώσεις του διαχειριστή σημαντικότερη είναι η ενοχική υποχρέωση που προκύπτει από τη διάταξη ΑΚ 719 να αποδώσει καθετί που έλαβε για την εκτέλεση της εντολής ή

απέκτησε από την εκτέλεση αυτής (χρήματα, έγγραφα, άλλα πράγματα, δικαιώματα κ.α.). Ειδικά ο διαχειριστής της ομόρρυθμης εταιρίας διαχειρίζεται όχι μόνο την εταιρική αλλά και την ατομική περιουσία των εταίρων, με συνέπεια η κακοδιαχείριση να οδηγεί σε πτώχευση την εταιρία και την συμπτώχευση των εταίρων. Γι' αυτό η διοίκηση της εταιρίας συνδέεται με δύο θεμελιώδεις αρχές: της επιμελούς τακτικής διοίκησης προς επιδίωξη του εταιρικού σκοπού (τήρηση νόμου, καταστατικού, τις δεσμευτικές αποφάσεις των οργάνων, παροχή πληροφοριών σχετικά με την πορεία των εταιρικών υποθέσεων και υποχρέωση λογοδοσίας και της υποχρέωσης πίστης του διαχειριστή έναντι της εταιρίας και των συνεταίρων του ΑΚ 288). Η εξουσία διαχείρισης καταλαμβάνει μόνο όλες τις πράξεις συνήθους διοίκησης της εταιρίας.

- 2) Για κάθε πράξη εκπροσώπησης ή διαχείρισης του νομικού προσώπου αρκεί η υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου, το όνομα του και η περιγραφή της ιδιότητας του. Έτσι καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν την υποχρεωτική ύπαρξη / χρήσης εταιρικής σφραγίδας για την απόδειξη της εκπροσώπησης ή / και διαχείρισης Ν.Π.Ι.Δ.

3.3. Η ευθύνη του διαχειριστή

- i. Ο διαχειριστής ευθύνεται έναντι της εταιρίας για κάθε ζημία (πλημμελή εκπλήρωση ή παράβαση των νομίμων υποχρεώσεών του), που υπέστη το νομικό πρόσωπο της εταιρίας ως εντολοδόχος όχι μόνο για δόλο, βαρεία αμέλεια αλλά και για ελαφρά (αφηρημένη) αμέλεια (ΑΚ 754,714). Αξιώνεται δηλαδή η αυξημένη επιμέλεια κοινού οφειλέτη λόγω του εμπιστευτικού χαρακτήρα της εντολής. Η ευθύνη του διαχειριστή είναι συμβατική και ισχύουν ως προς το βάρος απόδειξης οι γενικοί συμβατικοί κανόνες (ΑΚ 330). Στην ενδοσυμβατική ευθύνη ο οφειλέτης-διαχειριστής έχει το βάρος να αποδείξει για να απαλλαγεί ότι δεν έχει υπαιτιότητα. Αντίθετα, στην εξωσυμβατική ευθύνη ο ζημιωθείς / η εταιρία, εταίροι πρέπει να αποδείξουν και την υπαιτιότητα του οφειλέτη / ζημιώσαντος-διαχειριστή. Βαθμός ευθύνης του οφειλέτη νομίμων υποχρεώσεων είναι η ΑΚ 330. Επίσης πρέπει να εφαρμόζονται και οι διατάξεις περί ευθύνης των αρθ. ΑΚ 724-728. Αν υπάρχουν περισσότεροι διαχειριστές θα ευθύνονται σε ολόκληρο. Εδώ η νομολογία είναι αρνητική επικαλούμενη την ΑΚ 480, ενώ η θεωρία είναι θετική επικαλούμενη την ΑΚ 926. Αν ο συνδιαχειριστής έχει πληρώσει θα έχει δικαίωμα αναγωγής εναντίον

των άλλων συνδιαχειριστών - συνοφειλετών (ΑΚ 487,927). Επίσης, για τις δικαιοπραξίες ή τις αδικοπραξίες του διαχειριστή / εκπροσώπου ευθύνεται η εταιρία (ΑΚ 70,71).

- ii. Ζήτημα όμως γεννιέται αν ο διαχειριστής προξένησε ζημία στην εταιρία η αποκατάσταση της θα γίνει με έγερση μόνο της εταιρικής αγωγής από τα νομίμως εκπροσωπούμενα όργανα της ή μπορεί να γίνει ατομικά από τους εταίρους.

3.4. Διάκριση μεταξύ καταστατικής και νόμιμης διαχείρισης

Τα πρόσωπα τα οποία θα είναι διαχειριστές της Ομόρρυθμης Εταιρίας, καθώς και η έκταση της διαχειριστικής τους εξουσίας ρυθμίζεται συνήθως από το καταστατικό. Αν όμως δεν ρυθμίζει τη διαχείριση, τότε ισχύει η νόμιμη διαχείριση.

Νόμιμη διαχείριση Ομόρρυθμης Εταιρίας: Διαχειριστές της Ομόρρυθμης Εταιρίας είναι όλοι οι εταίροι, με την έννοια ότι ο καθένας μπορεί να ενεργεί μόνος του, χωρίς τη σύμπραξη των υπολοίπων. Δηλαδή, κάθε εταίρος μπορεί να αποφασίζει και να ενεργεί ατομικά. Ειδικότερα, το άρθρο 22 του Εμπορικού Νόμου ορίζει ότι ο κάθε εταίρος δεσμεύει την εταιρία, αν συναλλάσσεται στο όνομα και για λογαριασμό της εταιρίας και υπό την εταιρική επωνυμία, οι υπόλοιποι συνδιαχειριστές έχουν το δικαίωμα της εναντίωσης. Δηλαδή, το δικαίωμα κάθε εταίρου-συνδιαχειριστή να εναντιωθεί πριν την τέλεση της ενέργειας από τον άλλο συνδιαχειριστή.

Καταστατική διαχείριση Ομόρρυθμης Εταιρίας: Δεδομένου ότι η νόμιμη διαχείριση που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 22 του Εμπορικού Νόμου δεν είναι υποχρεωτική, το καταστατικό μπορεί να προβλέψει διαφορετικούς τρόπους διαχείρισης. Στην περίπτωση αυτή έχουμε τη λεγόμενη καταστατική διαχείριση. Επομένως στο καταστατικό μπορεί να ορίζεται ότι διαχειριστές θα είναι ορισμένοι από τους εταίρους (ή ένας από αυτούς) ή να ανατίθεται η διαχείριση σε όλους μαζί τους εταίρους, οι οποίοι θα πρέπει να αποφασίζουν ομόφωνα.

3.5. Τα όρια εξουσίας των διαχειριστών της Ομόρρυθμης Εταιρίας

Τα όρια εξουσίας των διαχειριστών καθορίζονται από τον εταιρικό σκοπό και αφετέρου από το καταστατικό και τις αποφάσεις της συνέλευσης των εταίρων. Ειδικότερα από τον εταιρικό σκοπό, δηλαδή το αντικείμενο της εμπορικής δραστηριότητας που προβλέπεται στην εταιρική σύμβαση. Αυτό σημαίνει ότι αν η πράξη διαχείρισης είναι εμφανώς ασύμβατη με τον εταιρικό σκοπό, η εταιρία δεν θα δεσμεύεται. Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω τα όρια εξουσίας των διαχειριστών καθορίζονται και από το καταστατικό ή τη συνέλευση των εταίρων. Το καταστατικό ή η συνέλευση των εταίρων είναι δυνατόν να προβλέπουν περιορισμούς στην εξουσία των διαχειριστών. Αν ο περιορισμός αναγράφεται στο δημοσιευμένο καταστατικό δεν υφίσταται εξουσία ούτε εσωτερικής διαχείρισης ούτε εκπροσώπησης. Σε άλλη περίπτωση, αν ο περιορισμός έχει επιβληθεί με απόφαση της συνέλευσης των εταίρων, τότε δεν υπάρχει εξουσία εσωτερικής διαχείρισης. Προκειμένου όμως να μην δεσμεύεται η εταιρία απέναντι στους τρίτους, αυτοί πρέπει να γνωρίζουν τον περιορισμό, αλλιώς ο περιορισμός δεν ισχύει ως προς αυτούς με αποτέλεσμα να δεσμεύεται η εταιρία. Τέλος, η εταιρία έχει δικαίωμα να στραφεί εναντίον των διαχειριστών που παραβίασαν την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης για να ζητήσει αποζημίωση.

3.6. Λήξη ιδιότητας διαχειριστή Ομόρρυθμης Εταιρίας

Στη νόμιμη διαχείριση (όπου διαχειριστές είναι όλοι οι εταίροι) δεν επιτρέπεται ούτε ανάκληση ούτε παραίτηση από την ιδιότητα του διαχειριστή. Εξάιρεση αποτελεί η περίπτωση που ο διαχειριστής χάσει την εταιρική του ιδιότητα τότε παύει και η διαχειριστική του εξουσία. Στην καταστατική διαχείριση επιτρέπεται τόσο η ανάκληση των διαχειριστών όσο και η παραίτηση τους, υπό τις εξής προϋποθέσεις:

- 1) Ανάκληση διαχειριστή: Ο διορισμένος από το καταστατικό διαχειριστής – εταίρος ανακαλείται για σπουδαίο λόγο, ύστερα από ομόφωνη απόφαση όλων των άλλων εταίρων. Συμφωνία που αποκλείει ή δυσχεραίνει την ανάκληση για σπουδαίο λόγο είναι άκυρη.

- 2) Παραίτηση διαχειριστή: Ο διορισμένος από το καταστατικό διαχειριστής – εταίρος μπορεί να παραιτηθεί μόνο αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, η παραίτηση θεωρείται έγκυρη, αλλά δημιουργεί υποχρέωση αποζημίωσης.

3.7. Ευθύνη των εταίρων της Ομόρρυθμης Εταιρίας

Το κύριο γνώρισμα μιας Ομόρρυθμης Εταιρίας είναι η εκτεταμένη ευθύνη των εταίρων της για εταιρικές υποχρεώσεις. Ειδικότερα, οι εταίροι μιας Ομόρρυθμης Εταιρίας ονομάζονται ομόρρυθμοι εταίροι και ευθύνονται για τις υποχρεώσεις της εταιρίας προσωπικά, άμεσα, απεριόριστα και εις ολόκληρον.

- I. **Προσωπικά:** Αυτό σημαίνει ότι ευθύνονται ως πρωτοφειλέτες και όχι ως εγγυητές. Οι δανειστές της εταιρίας δεν υποχρεούνται να στραφούν πρώτα κατά της εταιρίας και αν δεν μπορέσουν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις τους, τότε να στραφούν και κατά των εταίρων. Ο κάθε δανειστής έχει εξ' αρχής το δικαίωμα να στραφεί κατά της προσωπικής περιουσίας όλων των εταίρων.
- II. **Άμεσα:** Αυτό σημαίνει ότι οι ομόρρυθμοι εταίροι ευθύνονται ευθέως (άμεσα) απέναντι στους εταιρικούς δανειστές. Δηλαδή, η ευθύνη τους δεν συνίσταται σε τυχόν υποχρέωση αύξησης της εισφοράς τους προς την εταιρία προκειμένου να ικανοποιηθούν οι δανειστές από την εταιρική περιουσία, αλλά ο κάθε εταίρος ευθύνεται ο ίδιος να ικανοποιήσει απευθείας τον δανειστή.
- III. **Απεριόριστα:** Αυτό σημαίνει ότι ο κάθε εταίρος ευθύνεται με ολόκληρη την ατομική του περιουσία για την εκπλήρωση των εταιρικών υποχρεώσεων και όχι μέχρι του ποσού της εισφοράς του στο κεφάλαιο.
- IV. **Εις ολόκληρον:** Ο κάθε εταίρος υποχρεούται να ικανοποιήσει ολόκληρη την απαίτηση του κάθε εταιρικού δανειστή. Αντίστοιχα κάθε δανειστής έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την καταβολή ολόκληρης της απαίτησής του είτε από την εταιρία είτε από τους εταίρους είτε από όλους μαζί, μέχρι να εξοφληθεί ολόκληρη η απαίτηση του μία φορά.

3.8. Δικαιώματα των Ομόρρυθμων Εταίρων

Τα δικαιώματα των εταίρων της Ομόρρυθμης Εταιρίας είναι τα εξής:

1. Προσωπικά δικαιώματα

- i. Δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία λήψης αποφάσεων
- ii. Δικαίωμα ψήφου
- iii. Δικαίωμα ελέγχου και πληροφόρησης
- iv. Δικαίωμα πληροφοριών και λογοδοσία

2. Περιουσιακά δικαιώματα

- i. Δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη
- ii. Δικαίωμα απολήψεων
- iii. Δικαίωμα συμμετοχής στο προϊόν εκκαθάρισης

3.9. Υποχρεώσεις των Ομόρρυθμων Εταίρων

1. Υποχρέωση εισφοράς των εταίρων

Μια από τις πιο βασικές υποχρεώσεις των εταίρων αποτελεί η καταβολή εισφοράς. Κάθε εταίρος έχει την υποχρέωση να καταβάλει την εισφορά του, ώστε να συμμετέχει στην εταιρία. Η εισφορά που θα καταβάλει ο κάθε εταίρος μπορεί να συνιστάται στην παροχή εργασίας ή στην παροχή άλλων αντικειμένων, προς επίτευξη του εταιρικού σκοπού.

Εισφορά μπορεί να αποτελέσει η παροχή κάθε περιουσιακού στοιχείου δεκτικού συναλλαγής, χρηματικών απαιτήσεων έναντι τρίτων καθώς και υπηρεσιών, για τις οποίες όμως δεν καταβάλλεται μισθός. Σύμφωνα με το άρθρο ΑΚ 744 οι εισφορές διακρίνονται σε εισφορές πράγματος ή δικαιώματος κατά χρήση, κυριότητα ή σε παροχή εργασίας. Οι εισφορές των εταίρων πρέπει να είναι ίσες για όλους βάσει της αρχής της ίσης μεταχείρισης όλων των εταίρων όπως ορίζει το άρθρο ΑΚ 742. Η εφαρμογή όμως αυτής της διάταξης προϋποθέτει τον καθορισμό από την εταιρική σύμβαση του είδους των εισφορών που πρόκειται να καταβληθούν.

2. Υποχρέωση πίστωσης των εταίρων

Σύμφωνα με το άρθρο ΑΚ 747 ο εταίρος δεν δικαιούται να ενεργεί για λογαριασμό δικό του ή ξένου, πράξεις οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με τα

συμφέροντα της εταιρίας. Ο εταίρος είναι υποχρεωμένος να απέχει από οποιαδήποτε πράξη, η οποία αντιτίθεται στον εταιρικό σκοπό.

3. Υποχρέωση διοικητικής φύσεως των εταίρων

Η βασική υποχρέωση των εταίρων είναι να συμμετέχουν στη διοίκηση της εταιρίας κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της. Η υποχρέωση αυτή είναι συνυφασμένη με τα αντίστοιχα δικαιώματα ψήφου, ελέγχου και πληροφόρησης των εταίρων.

4. Υποχρέωση να συμβάλλουν στην επιδίωξη του κοινού σκοπού

5. Υποχρέωση των εταίρων να μην διενεργούν πράξεις ανταγωνισμού: όπως είναι η συμμετοχή σε ανταγωνίστρια εταιρία, η διοίκηση ανώνυμης εταιρίας ή εταιρίας περιορισμένης ευθύνης που επιδιώκουν σκοπόιδιο με αυτόν τον οποίο επιδιώκει η προσωπική εμπορική εταιρία.

6. Υποχρέωση να μην κοινοποιούν απόρρητα της εταιρίας σε τρίτα πρόσωπα εκτός εταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο: ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ, ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

4.1. Φορολογία κερδών της ομόρρυθμης εταιρίας

Το τμήμα των κερδών που αναλογεί στους ομόρρυθμους εταίρους νομικά πρόσωπα φορολογείται με συντελεστή 26%, χωρίς να υφίσταται επιχειρηματική αμοιβή για τους ομόρρυθμους εταίρους νομικά πρόσωπα. Αντίθετα, τα κέρδη που αναλογούν στους ομόρρυθμους εταίρους φυσικά πρόσωπα φορολογούνται στο όνομα της εταιρείας με συντελεστή 20%, αφού αφαιρεθεί επιχειρηματική αμοιβή για μέχρι τρεις ομόρρυθμους εταίρους φυσικά πρόσωπα ή μέχρι τρεις κοινωνούς φυσικά πρόσωπα, με τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής. Σε περίπτωση περισσότερων με ίσα ποσοστά συμμετοχής, οι δικαιούχοι επιχειρηματικής αμοιβής καθορίζονται από την εταιρία ή κοινωνία και δηλώνονται με την οικεία αρχική ετήσια δήλωσή της. Η επιχειρηματική αμοιβή προσδιορίζεται με την εφαρμογή του ποσοστού συμμετοχής των εταίρων ή κοινωνών στο 50% των κερδών της εταιρίας ή κοινωνίας που δηλώθηκαν με την οικεία ετήσια δήλωσή της. Με την επιβολή αυτού του φόρου και την παρακράτηση φόρου από κέρδη, που αποκτούνται από επιχειρηματική δραστηριότητα (άρθρο 59, 61 Ν.4172/2013) εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση, επί των κερδών αυτών, των προσώπων που συμμετέχουν σε αυτούς τους υπόχρεους. Η αφαίρεση της επιχειρηματικής αμοιβής είναι υποχρεωτική, καθόσον πρόκειται για συγκεκριμένο τρόπο φορολογίας των κερδών του νομικού προσώπου. Σε περίπτωση περισσότερων ομόρρυθμων εταίρων ίσα ποσοστά συμμετοχής, οι δικαιούχοι επιχειρηματικής αμοιβής καθορίζονται κάθε έτος, από την εταιρία ή κοινωνία και δηλώνονται με την οικεία αρχική ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματός της.

4.2. Η λύση της ομόρρυθμης εταιρίας

Η εταιρική ζωή της εταιρίας ακολουθεί τα στάδια: την ίδρυση και λειτουργία της εταιρίας, την εκκαθάρισή της, τη διανομή της εταιρικής περιουσίας και τέλος την περάτωσή της. Η λύση της εταιρίας αποτελεί το δεύτερο στάδιο στη ζωή της. Τη λύση ακολουθεί η εκκαθάριση, ως τρίτο στάδιο το οποίο μάλιστα μπορεί να παραληφθεί αν

έχει αποφασισθεί από τους εταίρους ο αποκλεισμός της διαδικασίας εκκαθάρισης κατ' άρθρο 268 Ν 4072/2012.

4.2.1. Λόγοι επιφέροντες τη λύση

Στον Εμπορικό Νόμο δεν περιλαμβάνονται διατάξεις για την λύση των προσωπικών εταιρειών. Γι' αυτό γινόταν αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του Αστικού Κώδικα, που αναφέρονται στη λύση και την εκκαθάριση των αστικών εταιρειών (άρθρα 765-783).

Ο νέος νόμος 4072/2012 (άρθρα 259) προβλέπει ότι η ομόρρυθμη εταιρία λύνεται:

- I. Με την πάροδο του χρόνου διάρκειας της
- II. Με απόφαση των εταίρων της
- III. Με την κήρυξη της εταιρίας σε πτώχευση
- IV. Με δικαστική απόφαση ύστερα από αίτηση εταίρου, εφόσον υπάρχει σπουδαίος λόγος. Η αίτηση εκδικάζεται από το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.
Στην εταιρική σύμβαση μπορεί να προβλέπονται και άλλοι λόγοι λύσεως της εταιρίας.

4.2.2. Λόγοι λύσεως που αφορούν την εταιρία

Οι αφορώντες το νομικό πρόσωπο της εταιρίας λόγοι λύσεως αυτής αναφέρονται στον Αστικό Κώδικα με την ακόλουθη σειρά:

- i. **Λύση της εταιρίας λόγω παρόδου του χρόνου διάρκειας αυτής.** Το άρθρο του Α.Κ. ορίζει ότι η εταιρία που έχει συσταθεί για ορισμένο χρόνο λύεται μόλις περάσει ο χρόνος αυτός. Η λύση της εταιρίας επέρχεται αυτοδικαίως, με την πάροδο του χρόνου διάρκειας αυτής, χωρίς να είναι αναγκαία κάποια ιδιαίτερη ενέργεια εκ μέρους των εταίρων (λήψη αποφάσεως, σύνταξη εγγράφου ή δημοσίευση κ.λπ.). Οποσδήποτε, τη λύση της εταιρίας θα ακολουθήσει το στάδιο της εκκαθαρίσεως μόνο. Η λύση της εταιρίας λόγω

παρόδου του χρόνου διάρκειας αυτής (αρχικής ή κατόπιν μεταγενέστερης παρατάσεως με τροποποίηση του καταστατικού) δεν επέρχεται, εάν η εταιρία συνεχίζεται σιωπηρά και ύστερα από την πάροδο της διάρκειάς της. Στην περίπτωση αυτή, έχουμε σιωπηρή ανανέωση για αόριστο χρόνο (άρθρο 769 Α.Κ.)

- ii. **Λύση της εταιρίας με δικαστική απόφαση.** Τα άρθρα 766-767 Α.Κ. προβλέπουν την λύση της εταιρίας με καταγγελία ενός ή περισσοτέρων μελών της (ομορρυθμών ή ετεορρυθμών), ανεξαρτήτως εάν είναι ορισμένης ή αόριστης διάρκειας. Και στις δύο περιπτώσεις, αν ο εταίρος καταγγείλει την εταιρία άκαιρα και χωρίς σπουδαίο λόγο, που να δικαιολογεί την άκαιρη καταγγελία, ενέχεται για την ζημία που προκάλεσε η λύση της εταιρίας στους άλλους εταίρους. Οι διατάξεις αυτές για την καταγγελία της εταιρίας εκ μέρους εταίρου ελλείπει άλλων αναλόγων διατάξεων στον Εμπορικό Νόμο εφαρμόζονταν πλήρως και στις προσωπικές εμπορικές εταιρίες μέχρι τη δημοσίευση του Ν. 4072/2012. Ο Ν.4072/2012 δεν περιέλαβε στο άρθρο 259 αυτού, μεταξύ των λόγων λύσεως της εταιρίας, και την δυνατότητα ενό η περισσοτέρων εταίρων να καταγγείλουν την εταιρία και να προκαλέσουν έτσι τη λύση της.

Αντίθετα, εισάγει νέο λόγο λύσεως της εταιρίας με δικαστική απόφαση, μετά από αίτηση εταίρου ή εταίρων, εφόσον υπάρχει σπουδαίος λόγος (άρθρο 259 παράγραφος 1). Η νέα ρύθμιση αποτρέπει τη λύση της εταιρίας χωρίς να υπάρχει πράγματι σπουδαίος λόγος και αυτό είναι πολύ σημαντικό για την σταθερότητα και την πρόοδο της εταιρίας. Η δικαστική λύση της εταιρίας για σπουδαίο λόγο αφορά τόσο την εταιρία αορίστου χρόνου, όσο και την ορισμένου χρόνου.

Η ύπαρξη σπουδαίου λόγου επιτρέποντος την καταγγελία της εταιρίας είναι ζήτημα πραγματικό, που τελικά θα διαπιστώσει το δικαστήριο. Ενδεικτικά αναφέρονται εδώ ως σπουδαίοι λόγοι η αντισυμβατική συμπεριφορά κάποιου εταίρου, όπως η διενέργεια ανταγωνιστικών πράξεων, η κακή πορεία των εργασιών της εταιρίας, οι σοβαρές διαφωνίες μεταξύ των εταίρων, η αδυναμία κάποιου οι κάποιων εταίρων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους π.χ. λόγω μακράς ασθενείας κ.λπ. Μετά τη λύση της εταιρίας, σε περίπτωση

διαφωνίας μεταξύ των εταίρων, κάθε εταίρος και αν ακόμη δεν είναι διαχειριστής, μπορεί με αίτησή του, που απευθύνεται κατά των λοιπών εταίρων, να ζητήσει από το δικαστήριο διορισμό εκκαθαριστή.

Δημοσιότητα της λύσεως της εταιρίας και διαγραφεί από το Γ.Ε.ΜΗ. Στο Γ.Ε.ΜΗ καταχωρείται κάθε μεταβολή του νομικού προσώπου της εταιρίας, συνεπώς και η λύση αυτής. Η διαγραφεί της λυθείσας εταιρίας από το Γ.Ε.ΜΗ γίνεται μετά την περάτωση της εκκαθάρισεως με αίτηση του εκκαθαριστή (άρθρο 10 παράγραφος 1 του Ν.3419/2005).

iii. Λύση της εταιρίας με την κήρυξη αυτής σε πτώχευση. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 259 του Ν. 4072/2012 προβλέπεται ρητώς λύεται με την κηρυξή της σε πτώχευση. Από τη θεωρία και τη νομολογία γίνεται δεκτό ότι η κήρυξη της εταιρίας σε πτώχευση έχει ως συνέπεια την ταυτόχρονη συμπτώχευση των ομόρρυθμων εταίρων αυτής. Η συμπτώχευση των ομόρρυθμων μελών της πτωχεύσασας εταιρίας επέρχεται, χωρίς να απαιτείται να διαλαμβάνεται αυτό στην κηρύξασα την πτώχευση απόφαση, ο δε σύνδικος της πτωχεύσασας εταιρίας είναι και ο σύνδικος των πτωχεύσεων των ομόρρυθμων μελών.

iv. Η λύση της εταιρίας με απόφαση των εταίρων. Πριν από το πέρας του χρόνου διαρκείας της εταιρίας, αυτή μπορεί να λυθεί με απόφαση των εταίρων (άρθρο 259 παράγραφος 1 Ν. 4072/2012). Το καταστατικό μάλιστα μπορεί να προβλέπει ότι την απόφαση περί λύσεως της εταιρίας παίρνει η πλειοψηφία των εταίρων ή και ένας μόνο εταίρος, κατάλληλα εξουσιοδοτημένος από τους λοιπούς εταίρους. Η συμφωνία των εταίρων για την λύση της εταιρία θα γίνει, βέβαια, γραπτώς και το σχετικό έγγραφο στη διαδικασία της δημοσιότητας που ορίζουν οι σχετικές διατάξεις περί Γ.Ε.ΜΗ. (Ν. 3419/2005).

Η συγκέντρωση των εταιρικών μεριδίων σε ένα εταίρο. Στην επιστήμη του εμπορικού δικαίου υποστηρίζεται ότι με την συγκέντρωση όλων των εταιρικών μεριδίων σε έναν μόνο εταίρο επέρχεται η λύση της εταιρίας (μάλλον η μετατροπή αυτής, ουσιαστικά, σε ατομική επιχείρηση). Στην περίπτωση αυτή δεν απαιτείται εκκαθάριση και διανομή. Όλες οι πράξεις με τις οποίες έγινε η συγκέντρωση των εταιρικών μεριδίων σε ένα μόνο εταίρο πρέπει κανονικά να δημοσιευθούν, όπως ο νόμος ορίζει (Ν. 4072/2012, Ν.3419/2005, όπως τροποποιηθείς με το Ν.3853/2010 ισχύει).

Αν αποχωρήσουν για οποιονδήποτε λόγο ένας εταίρος ή περισσότεροι εταίροι και παραμείνει ένας μόνο εταίρος, η εταιρία λύνεται, εφόσον μέσα σε δύο μήνες δεν δημοσιευθεί στο Γ.Ε.ΜΗ. η είσοδος νέου εταίρου (άρθρο 267 Ν. 4072/2012). Η διάταξη αυτή λαμβάνει υπόψη την αρχή (δηλαδή την ανάγκη) της διατήρησης της εταιρικής επιχείρησης.

Η μετατροπή και η συγχώνευση προσωπικών εταιριών. Η μετατροπή και η συγχώνευση ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας σε άλλο τύπο ή μορφή εταιρίας δεν συνιστά νέο νομικό πρόσωπο. Τόσο στη μετατροπή όσο και τη συγχώνευση, οι μετατρεπόμενες η συγχωνευμένες εταιρίες δεν μπαίνουν στο στάδιο της εκκαθάρισεως και διανομής και συνεπώς δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι επέρχεται λύση αυτών. Το ίδιο πνεύμα διέπει και τις διατάξεις των φορολογικών νόμων.

4.2.3. Λόγοι λύσεως της εταιρίας που αφορούν τους εταίρους

Τα α άρθρα του 773,774, και 775 του Α.Κ. αναφέρουν ότι με το θάνατο, την απαγόρευση (νόμιμη ή δικαστική) και την πτώχευση ενός από τους εταίρους η εταιρία λύεται, εκτός εάν συμφωνήθηκε ότι σε τέτοια περίπτωση αυτή θα συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων ή μεταξύ αυτών και των κληρονόμων του θανόντος εταίρου. Στο καταστατικό μπορεί να αναφέρονται και άλλοι σπουδαίοι λόγοι που επιφέρουν τη λύση της εταιρίας, όπως οι παρατεινόμενη πέραν ενός χρονικού ορίου σοβαρή ασθένεια ενός εταίρου, η οποία τον εμποδίζει να ανταποκριθεί στις εταιρικές του υποχρεώσεις. Στο ίδιο πνεύμα κινούνται και οι διατάξεις του νέου νόμου 4072/2012.

- 1. Λύση της εταιρίας λόγω θανάτου εταίρου.** Η εταιρία λύνεται με το θάνατο ενός από τους εταίρους. Μπορεί όμως να συμφωνηθεί ότι η εταιρία θα συνεχιστεί είτε μεταξύ των λοιπών εταίρων είτε μεταξύ αυτών και των κληρονόμων εκείνου που πέθανε. Η ανηλικότητα των κληρονόμων δεν παραβιάζει το κύρος της συμφωνίας. Αν η εταιρία λυθεί με το θάνατο ενός από τους εταίρους, ο κληρονόμος του έχει υποχρέωση να το γνωστοποιήσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στους λοιπούς εταίρους και, αν επίκειται κίνδυνος από την αναβολή, να συνεχίσει τη διαχείριση που είχε ανατεθεί σε εκείνον που πέθανε, ωστόσο ληφθούν τα αναγκαία μέτρα. Με τους ίδιους όρους έχουν και

οι λοιποί εταίροι υποχρέωση να συνεχίσουν προσωρινά τη διαχείριση που τους έχει ανατεθεί. Στο διάστημα αυτό η εταιρία λογίζεται ότι υπάρχει (άρθρα 773-774 Α.Κ.).

Η παράγραφος 1 του άρθρου 265 του Ν. 4072/2012 ορίζει ότι σε περίπτωση συνεχισεως της εταιρίας με τους κληρονόμους του θανόντος εταίρου, κάθε κληρονόμος μπορεί να εξαρτήσει την παραμονή του στην εταιρία από αν θα λάβει τη θέση ετερόρρυθμου εταίρου. Εφόσον οι εταίροι δεν κάνουν δεκτή την πρότασή του, ο κληρονόμος μπορεί να εξέλθει από την εταιρία. Αλλά και αν συνεχίζεται η εταιρία μεταξύ των επιζώντων εταίρων ή μεταξύ αυτών και των κληρονόμων του θανόντος, πρέπει να συνταχθεί έγγραφο τροποποιητικό του καταστατικού, στο οποίο αναγράφονται οι μεταβολές μία των οποίων μπορεί να είναι η αλλαγή διαχειριστών, αν ο εταίρος που πέθανε ήταν διαχειριστής. Το έγγραφο αυτό θα υποβληθεί στη διαδικασία δημοσιότητας που προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις περί Γ.Ε.ΜΗ. (Ν. 3419/2005).

2. Λύση της εταιρίας λόγω απαγορεύσεως εταίρου. Η εταιρία λύεται με την απαγόρευση (νόμιμη ή δικαστική) ενός από τους εταίρους, εκτός αν συμφωνήθηκε πως σ' αυτή την περίπτωση η εταιρία θα συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων (άρθρο 775 Α.Κ.). Εάν ο εταίρος τέθηκε σε απαγόρευση από το δικαστήριο, η λύση της εταιρίας επέρχεται μετά από την τελεσίδικη απόφαση. Τα ανωτέρω ισχύουν τόσο για τον ομόρρυθμο, όσο και για ετερόρρυθμο εταίρο, καθώς επίσης για την επικρατούσα γνώμη και για τον εταίρο που τέθηκε υπό δικαστική αντίληψη. Διαφορετική ρύθμιση προβλέπει το άρθρο 260 του νέου νόμου 4072/2012, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του οποίου, η υποβολή σε δικαστική συμπαράσταση (απαγόρευση - αντίληψη) εταίρου επιφέρει την έξοδό του από την εταιρία, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην εταιρική σύμβαση.

3. Η λύση της εταιρία λόγω πτωχεύσεως εταίρου. Η εταιρία λύεται με την κήρυξη σε πτώχευση ενός από τους εταίρους (ανεξάρτητα αν είναι ομόρρυθμος ή ετερόρρυθμος), εκτός αν συμφωνήθηκε ότι σε τέτοια περίπτωση η εταιρεία θα συνεχίζεται μεταξύ των λοιπών εταίρων (άρθρο 775 Α.Κ.).

Το άρθρο 260 παράγραφος 1 του Ν. 4072/2012 εισάγει διαφορετική ρύθμιση και στις συνέπειες της πτωχεύσεως εταίρου. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η

πτώχευση εταίρου επιφέρει την έξοδό του από την εταιρία, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην εταιρική σύμβαση.

Επίδραση της λύσεως της εταιρίας σε εκκρεμείς συμβάσεις. Η λύση της ομόρρυθμης εταιρίας δεν συνεπάγεται και τη λύση των υφισταμένων μετ' αυτής συμβάσεων. Οι ομόρρυθμοι εταίροι ευθύνονται μαζί με το νομικό πρόσωπο της εταιρίας εις ολόκληρον έκαστος για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που νομίμως έχει αναλάβει η εταιρία και οι δανειστές της εταιρίας δικαιούνται να απαιτήσουν το χρέος αυτής από οποιοδήποτε από τους οφειλέτες κατ' αρέσκειαν. Η ευθύνη αυτή των ομόρρυθμών εταίρων συνεχίζεται και μετά τη λύση της εταιρίας μέχρι πλήρους ικανοποίησης των δανειστών της. Η ευθύνη αυτή παραγράφεται, κατά το άρθρο 269 του Ν. 4072/2012 μετά από 5 έτη από την καταχώριση της λύσεως της εταιρίας στο Γ.Ε.ΜΗ., εκτός αν η αξίωση κατά της εταιρίας υπόκειται βραχύτερη παραγραφή. Αν η αξίωση του δανειστή κατά της εταιρίας καταστεί ληξιπρόθεσμη με την καταχώριση της λύσεως στο Γ.Ε.ΜΗ., η παραγραφή αρχίζει από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο η απαίτηση καθίσταται ληξιπρόθεσμη.

4.3. Η εκκαθάριση της ομόρρυθμης εταιρίας

Η εκκαθάριση αποτελεί το τελευταίο στάδιο της λειτουργίας της εταιρίας και η εταιρική της περιουσία είναι ιδιαίτερα υπέγλυφα στους εταιρικούς δανειστές από απαιτήσεις που γεννήθηκαν πριν την εκκαθάριση ή μετά απ' αυτή. Με τις νέες ρυθμίσεις το στάδιο της εκκαθάρισης δεν είναι το τελευταίο στάδιο της λειτουργίας της εταιρίας, αφού παρέχεται από το νόμο η ευχέρεια στους εταίρους να αποκλείσουν τη διαδικασία αυτή (άρθρο 268 παράγραφος 1 Ν. 4072/2012) μετά από συμφωνία και να εκποιηθεί η περιουσία της σε ένα τρίτο ή να αναληφθεί η όλη εταιρική περιουσία από ένα εταίρο ή να επιδικασθεί η όλη επιχείρηση(άρθρο 268 παράγραφος 1 Ν. 4072/2012). Έτσι, οι διατάξεις για την εκκαθάριση δεν είναι πλέον αναγκαστικού δικαίου. Στο στάδιο αυτό το νομικό πρόσωπο της εταιρίας εξακολουθεί να υπάρχει / η εταιρία διατηρεί την περιουσιακή αυτοτέλεια της και κατά τη διάρκεια του οποίου η εταιρία μπορεί να αναβιώσει / επαναλειτουργήσει. Ο Αστικός Κώδικας αναγνωρίζει

την προσωπικότητα της εταιρίας και κατά το στάδιο της εκκαθάρισης και μέχρι του πέρατος της (ΑΚ 784,777). Από την αρχή αυτή προκύπτει ότι και η υπό εκκαθάριση εταιρία διατηρεί την τυχόν ιδιότητα του εμπόρου και μπορεί να ενάγει και να ενάγεται, διατηρώντας την κατοικία της και την επωνυμία της. Φυσικά εκκαθάριση δεν απαιτείται, εφόσον δεν υφίσταται οποιαδήποτε περιουσία του νομικού προσώπου.

4.3.1. Ενέργειες για την εκκαθάριση της ομόρρυθμης εταιρίας

1. Ιδιωτικό συμφωνητικό λύσης της εταιρίας (και θέσης της εταιρίας σε εκκαθάριση). Το συμφωνητικό αυτό μπορεί να έχει υπογραφεί και χρόνια πριν, από τη στιγμή όμως που δεν έχει κατατεθεί στο Πρωτοδικείο, η εταιρία τυπικά εξακολουθεί να υπάρχει. Και θα πρέπει να αποδειχθεί με άλλους τρόπους ότι η λειτουργία της έχει πάψει εδώ και καιρό. Με την κατάθεσή του στο Πρωτοδικείο το συμφωνητικό λύσης, ακόμα και αν αναφέρει ημερομηνία προγενέστερη, θα πάρει τωρινή ημερομηνία κατάθεσης και αντίστοιχο αριθμό πρωτοκόλλου. Σημειώνεται ότι στην πράξη «φροντίζουν» οι εταίροι να μην υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία στο Ενεργητικό της εταιρίας (εκτός από μετρητά), ώστε να αποφεύγεται η εκκαθάριση.
2. Το ως άνω συμφωνητικό λύσης προσκομίζεται στη Δ.Ο.Υ, η οποία παραλαμβάνει αντίγραφο και σφραγίζει άλλο με την ένδειξη: «Παραλήφθηκε όμοιο». Σε περίπτωση που η εταιρία έχει πάψει να λειτουργεί εδώ και καιρό, αλλά η τυπική λύση της γίνεται με σχετική καθυστέρηση, το πρόβλημα ανακύπτει για πρώτη φορά στο οικείο επιμελητήριο: για να γίνει η θεώρηση πρέπει να έχουν καταβληθεί οι συνδρομές μέχρι τη στιγμή που γίνεται και τυπικά η λύση της εταιρίας. Οπότε η θεώρηση δεν γίνεται δωρεάν, αλλά κοστίζει πολλές φορές αρκετά, εάν υπάρχουν συσσωρευμένες οφειλές.
3. Το αντίγραφο αυτό εμφανίζεται στα αρμόδια τμήματα του Ταμείου Νομικών (ΕΤΑΑ) και Ταμείου Πρόνοιας Δικηγόρων, για καταχώριση στα βιβλία τους και σφράγιση. Στη Δ.Ο.Υ. ανακύπτει για δεύτερη φορά το πρόβλημα της καθυστερημένης τυπικής λύσης: σε μία εταιρία που δεν λειτουργεί πια εδώ και καιρό, το πιθανότερο είναι 'ότι δεν θα έχουν υποβληθεί δηλώσεις που θα πρέπει να γίνονται τακτικά όσο η εταιρία συνεχίζει να υφίσταται (έστω και

μηδενικές), οπότε θα τίθεται και θέμα προστίμων. Ενίοτε δεν υπάρχουν καν τα βιβλία και τα στοιχεία για κάποιους λόγους, στις περιπτώσεις αυτές για τη Δ.Ο.Υ είναι κρίσιμο να αποδειχθεί με κάποιον τρόπο το χρονικό σημείο που έπαψε στην πραγματικότητα η εταιρία να λειτουργεί, προκειμένου να αποφευχθούν τα πρόστιμα. Χρήσιμο είναι οποιοδήποτε σχετικό αποδεικτικό στοιχείο, π.χ. το νέο μισθωτήριο μεταξύ του ιδιοκτήτη του ακινήτου της έδρας της εταιρίας και του νέου εκμισθωτή, που διαδέχθηκε την εταιρία. Μπορεί επίσης για τα οφειλόμενα ποσά να γίνει διακανονισμός.

4. Στη συνέχεια το ως άνω αντίγραφο συμφωνητικού λύσης, προσκομίζεται στο οικείο Επιμελητήριο για θεώρηση (αντίστοιχη με τη θεώρηση της επωνυμίας κατά τη σύσταση). Το συμφωνητικό, με τις ενδείξεις των Ταμείων και συννημένη την βεβαίωση του Επιμελητηρίου, κατατίθεται με αίτηση στο Πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας (ΟΕ). Μετά από αυτή την κατάθεση, το Πρωτοδικείο θα καταχωρήσει νόμιμα το συμφωνητικό στα βιβλία του και (υποτίθεται) θα το αναρτήσει στον Πίνακα Ανακοινώσεων Εταιρειών. Αυτό το σφραγισμένο από το Πρωτοδικείο αντίγραφο, επιστρέφει και κατατίθεται στη Δ.Ο.Υ. για τη διαδικασία διακοπής εργασιών, ακύρωσης βιβλίων και στοιχείων κ.λπ. Εδώ θα πρέπει να καταβληθούν προηγουμένως οι τυχόν οφειλόμενες εισφορές, με βάση πάντως το χρονικό σημείο πραγματικής παύσης της λειτουργίας που δέχτηκε η Δ.Ο.Υ. Και εδώ γίνεται διακανονισμός.
5. Αρμόδια Δ.Ο.Υ, όπου προσκομίζονται: το συμφωνητικό λύσης, τα βιβλία και στοιχεία της εταιρίας μέχρι σήμερα, καθώς και όλες τις πρόσφατες φορολογικές δηλώσεις, εισοδήματος, ΦΠΑ, ΦΜΥ για έλεγχο. Κατά το στάδιο αυτό διαπιστώνονται όλες οι τυχόν οφειλές της εταιρίας από φόρους, μη τήρηση φορολογικών υποχρεώσεων, πρόστιμα κ.λπ., και πρέπει όλα αυτά να εξοφληθούν, πριν μπει η σφραγίδα της εφορίας στο συμφωνητικό λύσης.
6. Παραλαβή βεβαίωσης από τη Δ.Ο.Υ για την οριστική διακοπή εργασιών.
7. Διαγραφή από ασφαλιστικά ταμεία (ΙΚΑ, ΕΤΑΑ).
8. Διαγραφή από το Επιμελητήριο.

4.4. Η ευθύνη των εταίρων στο στάδιο της εκκαθάρισης.

Ο εκκαθαριστής σε περίπτωση ανεπάρκειας του ενεργητικού της εταιρίας δικαιούται να στραφεί κατά των εταίρων, που ευθύνονται πέραν της εισφοράς τους κατά το ποσοστό συμμετοχής τους στις ζημιές της εταιρίας (ΑΚ 783). Η απεριόριστη και σε ολόκληρο ευθύνη των εταίρων εξακολουθεί να υφίσταται και μετά την περάτωση της εταιρίας, εφόσον η εκκαθαριζόμενη εταιρική περιουσία δεν επαρκεί για την πλήρη ικανοποίηση των εταιρικών δανειστών. Οι αξιώσεις κατά των εταίρων για εταιρικά χρέη παραγράφονται μετά από πέντε έτη της λύσης της εταιρίας ή της εξόδου ή του αποκλεισμού εταίρου στο Γ.Ε.ΜΗ., εκτός αν η αξίωση κατά της εταιρίας υπόκειται σε βραχύτερη παραγραφή. Αν η αξίωση του δανειστή κατά της εταιρίας καταστεί ληξιπρόθεσμη μετά την καταχώριση της λύσης της στο Γ.Ε.ΜΗ., η παραγραφή αρχίζει από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο η απαίτηση καθίσταται ληξιπρόθεσμη (άρθρο 269 παράγραφος 1-3 Ν 4072/2012).

4.5. Η διανομή της περιουσίας και η περάτωση της εταιρίας.

Την εκκαθάριση ακολουθεί η διανομή της περιουσίας της εταιρίας. Η εξουσία του εκκαθαριστή δεν περατώνεται με την εξόφληση των χρεών. Στα καθήκοντά του ανήκει και η διανομή του εναπομείναντος περιουσιακού στοιχείου στους συνεταίρους. Η διανομή της εταιρικής περιουσίας γίνεται κατά τις διατάξεις του αστικού κώδικα. Με τη διανομή επέρχεται εξομάλυνση και άρση όλων των σχέσεων της εταιρίας με τους τρίτους (εταιρικούς δανειστές και όχι τους ατομικούς) και μεταξύ των εταίρων για διανομή του εναπομείναντος εταιρικού ενεργητικού. Έτσι παύει να υφίσταται η εταιρία ως νομικό πρόσωπο και επέρχεται η περάτωσή της ως νομικού προσώπου, με συνέπεια τη διαγραφή της από το Γ.Ε.ΜΗ. Ακριβώς μετά το πέρας της διανομής αποσβένεται η εταιρική επωνυμία. Η διαγραφή έχει συστατικό χαρακτήρα. Τα βιβλία και τα έγγραφα της εταιρίας παραδίδονται προς φύλαξη σε έναν από τους εταίρους ή σε τρίτο. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των εταίρων ως προς το πρόσωπο που θα φυλάξει τα βιβλία, μπορούν οι εταίροι να προσφύγουν στο μονομελές πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 268 παράγραφος 5 Ν 4072/2012).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Μετά την παρουσίαση όλων των λειτουργιών, της σύστασης, των ευθύνες και των υποχρεώσεις των διαχειριστών και των εταίρων, της φορολόγησης, της λύσης και της εκκαθάρισης της Ομόρρυθμης Εταιρείας ακολουθούν τα συμπεράσματα της μελέτης αυτής. Η έρευνα ξεκινά από της πρωταρχικές έννοιες της «εταιρείας» και των κατηγοριών αυτής και προχώρησε ειδικότερα στις αρμοδιότητες των διαχειριστών της Ομόρρυθμης Εταιρείας.

Συμπερασματικά, λοιπόν, η Ομόρρυθμη Εταιρεία αποτελεί τη βασική μορφή προσωπικής εταιρείας της οποίας οι εταίροι ευθύνονται απεριόριστα απέναντι σ' αυτήν και έχουν μια συγκεκριμένη επιχειρηματική δραστηριότητα με σκοπό την από κοινού δημιουργία κέρδους. Σημαντικό είναι ότι σε σχέση με τις υπόλοιπες εταιρείες, μεγαλύτερη βαρύτητα έχει η προσωπικότητα των εταίρων και όχι το κεφάλαιο που αυτοί εισφέρουν.

Η σύστασή της γίνεται με τη συναίνεση τουλάχιστον δύο προσώπων, αποτελεί μια τυποποιημένη διαδικασία με κύρια στάδια, την κατάρτιση του καταστατικού, τη θεώρησή του από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και τα ταμεία Συντάξεως Νομικών και Πρόνοιας Δικηγόρων και τέλος τη δημοσίευση του καταστατικού. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εισφορές των εταίρων διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες, τις εισφορές σε χρήμα, σε είδος και σε εργασία.

Όσον αφορά στη φορολόγηση της Ομόρρυθμης Εταιρείας, το σύνολο των κερδών υπόκειται σε φόρο εισοδήματος 26% στο όνομα του νομικού προσώπου. Επίσης μπορεί τα κέρδη της να μην έχουν το δικαίωμα οι εταίροι να τα εμφανίσουν στην προσωπική τους δήλωση, αλλά η επιχειρηματική αμοιβή που κάποιος ομόρρυθμος εταίρος εισπράττει από την Ομόρρυθμη Εταιρεία, θεωρείται γι' αυτόν εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις. Να σημειωθεί ότι η επιχειρηματική αμοιβή είναι υποχρεωτική για μέχρι τρεις ομόρρυθμους εταίρους, φυσικά πρόσωπα που έχουν τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής στο κεφάλαιο της εταιρείας και υπολογίζεται στο 50% των συνολικών καθαρών κερδών.

Τέλος η λύση και η εκκαθάριση της Ομόρρυθμης Εταιρείας μπορεί να επέλθει μετά την απόφαση των εταίρων ή μετά την καταγγελία της σύμβασης από κάποιον εταίρο της εταιρείας. Επίσης λύση έρχεται μετά το θάνατο ή την πτώχευση κάποιου εταίρου ή μετά την εκπλήρωση του σκοπού της ίδρυσης της εταιρίας. Κύριο μέλημα της εκκαθάρισης είναι η ρευστοποίηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού, η εξόφληση των υποχρεώσεων της εταιρείας σε τρίτους, η επιστροφή των πραγμάτων που έχουν εισφέρει στην εταιρεία, η επιστροφή των κεφαλαιακών εισφορών στους εταίρους και η διανομή μεταξύ των εταίρων του ενδεχόμενου πλεονάσματος της εκκαθάρισης, σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής τους στα κέρδη και όχι στο κεφάλαιο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Παναγιώτης Κ. Παναγιώτου, 2013. Το νέο δίκαιο της Ομόρρυθμης & Ετερόρρυθμης Εταιρείας, Νομική Βιβλιοθήκη.
- 2) Γεωργία Μπεχρή - Κεχαγιόγλου, 2014. Η δικαστική λύση της Ομόρρυθμης Εταιρείας, Εκδόσεις Σάκκουλα.
- 3) Αριστέα Σινανιώτη-Μαρούδη, 2004. Εμπορικό Δίκαιο. Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα.
- 4) Οδυσσέας Γ. Σπηλιόπουλος, 2007. Δίκαιο εμπορικής δραστηριότητας και των φορέων άσκησής της, Εκδόσεις Διόνικος.
- 5) Ρόκας Ν., 2001. Το δίκαιο των προσωπικών εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη.
- 6) Μιχαλόπουλος Ν. Γεώργιος, 2007. Δίκαιο Εταιριών, Νομική Βιβλιοθήκη.
- 7) Αντωνία Πουλάκου - Ευθυμιάτου, 2008. Επιτομή Εμπορικού Δικαίου, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα.

ΙΣΤΟΓΡΑΦΙΑ

- <http://dimitrios-kalaitzis.blogspot.gr/2014/03/8932008-286642008.html>
- <http://efotopoulou.gr/ekousia-apochorisi-omorrithmou-eterou-apo-omorrithmi-eteria/>
- http://www.korinthiacc.gr/korinthosimages/OE_F6162.pdf
- http://www.dap-papei.gr/~dapndfk/images/tmimata_arxeia/teχνologias/simeioseis/1o_examino/omoryfthmi_eterorithmi_etaireia.pdf
- <http://www.taxheaven.gr/laws/circular/view/id/17565>

